

Sprawozdanie z działalności

Rozwój rynków

Aktywność gospodarcza w strefie euro odczuwa międzynarodowy przeciwny trend spadkowy, stopy procentowe są nadal niskie

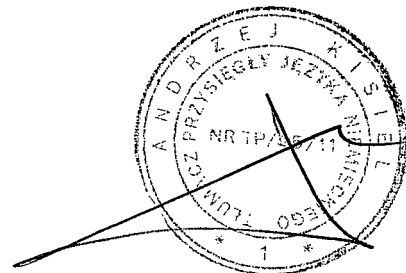
Wzrost PKB w strefie Euro wyniósł w 2018 roku 1,8%. Był zatem niższy niż w 2017 roku głównie ze względu na niższe wsparcie z eksportu netto. Stopa poziomu inflacji znacząco jednak rosła do połowy 2018 roku, a w drugiej połowie roku osiągnęła poziom nieco wyższy od docelowego poziomu inflacji podanego przez Europejski Bank Centralny (EBC). Dopiero pod koniec roku inflacja spadła poniżej poziomu dwóch procent. Głównym powodem tych wzniołów i upadków była zmienna cena ropy naftowej.

Europejski Bank Centralny (EBC) pozostawił w 2018 roku stopy procentowe bez zmian. Jego program skupu obligacji stopniowo je redukował: od stycznia do września 2018 roku skup ten opiewał średnio na kwotę 30 mld EUR miesięcznie netto, a od października do końca grudnia 2018 roku wielkość ta uległa zmniejszeniu do kwoty 15 mld EUR miesięcznie netto. Program ten został całkowicie wstrzymany pod koniec roku. Stopy rynku pieniężnego we wszystkich terminach zapadalności pozostały w dużej mierze niezmiennione przez cały rok. Natomiast rentowność dziesięcioletnich niemieckich obligacji rządowych gwałtownie wahała się, przy wartościach nieco poniżej 0,8 procent w lutym i poniżej 0,2 procent w maju. Ogólnie rzecz biorąc, trend ten był nieco niższy (początek roku 0,4 proc., koniec roku 0,2 proc.).

Austriacka koniunktura gospodarcza nadal cechowała się osiąganiem dobrych wyników w 2018 roku, mimo iż tempo wzrostu spadło na przestrzeni roku. W sumie, dzięki bardzo dobrym semestrom zimowym 2017/18, realny wzrost PKB osiągnął 2,7 procent, po wzroście opiewającym na 2,6 procent w 2017 roku. Ogólny pozytywny wynik opierał się na szerokiej gamie czynników: Eksport nadal borykał się z rosnącymi problemami międzynarodowymi, a konsumpcja prywatna nadal rosła w stabilnym tempie. Podobnie silny cykl inwestycji w sprzęt trwał nadal w 2018 roku, choć w wolniejszym niż zakładanym tempie. Wzrost zatrudnienia osiągnął najwyższy poziom na początku 2018 roku, co stanowi najwyższy wskaźnik wzrostu w całym 2018 roku licząc od początku lat 90. Stopa bezrobocia spadła z kolei do 4,9 proc., a więc poniżej prognozy 5 proc. (2017: 5,5 proc.).

Gospodarka Stanów Zjednoczonych odnotowała dobry start w 2018 rok wzrastając o 2,2 procent w ujęciu rocznym w pierwszym kwartale w porównaniu z poprzednim kwartałem. Przy rocznej stopie wynoszącej nieco poniżej 4 procent na kwartał, wzrosła ona jeszcze bardziej dzięki zauważalnym obniżkom podatków i ogromnemu pakietowi wydatków rządowych w półroczu letnim. Głównym motorem tego pozytywnego rozwoju były wydatki konsumentów. Natomiast wzrost inwestycji wyraźnie osłabł w ciągu roku. W całym 2018 roku produkcja gospodarcza wzrosła o 2,9 proc.

W Chinach tempo wzrostu gospodarczego spadło w 2018 roku, przy 6,6% wzroście realnego PKB w całym roku - o około 0,3 punktu procentowego mniej niż w poprzednim roku. Można to przypisać przede wszystkim wysiłkom restrukturyzacyjnym chińskiego rządu: wzrost akcji kredytowej - zwłaszcza w przypadku parabanków - został znacznie spowolniony, a dynamika inwestycji i produkcji tymczasowo spadła do najniższego poziomu od 2015 roku. Na razie tłący się konflikt handlowy ze Stanami Zjednoczonymi był widoczny tylko w sondażach nastrojów, podczas gdy eksport był w stanie utrzymać się na razie na dobrym poziomie z powodu efektów ciągnących naprzód.

Solidna gospodarka w Europie Środkowej (EC) i w Europie Południowo -Wschodniej (SEE) pomimo spowolnienia, wzrost w Rosji korzysta z jednorazowych efektów

Od początku 2018 roku inflacja w regionie Europy Środkowej oscylowała wokół dwóch procent, podczas gdy w regionie Europy Południowo -Wschodniej wzrastała do poziomu nieco ponad 4 procent do połowy 2018 roku zanim nastąpiło niewielkie spowolnienie. Wzrost tempa inflacji w Europie Południowo-Wschodniej był w dużej mierze napędzany przez Rumunię, gdzie w międzyczasie ponownie się zmniejszył. W 2018 roku średnio stopa inflacji wyniosła 2,0 procent w regionie Europy Środkowej i 3,4 procent w regionie Europy Południowo -Wschodniej. Już w sierpniu 2017 roku czeski Narodowy Bank Centralny był pierwszym bankiem centralnym w Europie, który rozpoczął proces normalizacji stóp procentowych. Miało to miejsce na tle rosnącej inflacji i stosunkowo słabego kursu korony czeskiej w stosunku do euro. Podczas gdy w Rumunii wkrótce wprowadzone zostały środki zaostrzenia płynności i podwyżki stóp procentowych na początku 2018 roku, Węgry nie przewidywały uruchomienia podobnej procedury przed nadejściem trzeciego kwartału 2018 roku ze skutkiem na rok 2019 w sposób analogiczny jak w Rumunii. W Polsce jednak polityka pieniężna pozostała neutralna biorąc pod uwagę stłumioną dynamikę reflacji w kraju.

Wzrost PKB w regionie Europy Środkowej (CE) wyniósł w 2018 roku 4,5%, czyli ponownie powyżej poziomu 4% (2017 r. : 4,5%). Na poziomie krajowym Polska osiągnęła najwyższy wskaźnik wzrostu na poziomie 5,1 proc. Popyt krajowy po raz kolejny okazał się kluczowym motorem gospodarki CE w 2018 roku. Dynamicznie rosły inwestycje, a konsumpcja prywatna wróciła do solidnych stóp wzrostu w 2018 roku. Utrzymujący się spadek stopy bezrobocia, który w niektórych krajach regionu osiągnął nawet najniższy poziom, miał efekt wspierający. Wynikający z tego niedobór siły roboczej znalazł odzwierciedlenie w zauważalnie rosnących płacach.

W Europie Południowo-Wschodniej (SEE) wzrost PKB zwolnił do 3,7 procent w analizowanym okresie, po gwałtownym wzroście do 5,1 procent w 2017 roku. Jednak wskaźniki ekonomiczne na mniejszych rynkach regionu wykazywały pozytywną tendencję, a tym samym zapewniły stabilny ogólny wzrost. Serbia zaskoczyła rynek dziesięcioletnim rekordem wynoszącym 4,0 procent, głównie z powodu prywatnych inwestycji ze współfinansowaniem realizowanym przez rząd i wzrostem konsumpcji prywatnej. Natomiast Rumunia, największa gospodarka w regionie, nie była w stanie utrzymać nadzwyczajnych wyników osiągniętych w 2017 roku (wzrost 7%), ponieważ zarówno nakłady brutto na środki trwałe, jak i konsumpcja prywatna rosły mniej niż w poprzednim roku. Te same elementy okazały się jednak motorem wzrostu w pozostałych krajach SEE.

Sytuacja gospodarcza w Europie Wschodniej (EE) nadal się poprawiała w 2018 roku. Rosja skorzystała na ożywieniu cen ropy, przy czym popyt gospodarstw domowych nadal się ostabiał. Polityka monetarna i fiskalna Moskwy wywarła efekt stabilizujący, ale bez zapewnienia dodatkowych inwestycji i bodźców wzrostu. Niemniej jednak wzrost PKB w Rosji wzrósł w 2018 r. do 2,3 proc. w wyniku jednorazowych efektów, a zatem był znacznie wyższy niż w poprzednim roku. Jednocześnie stopa inflacji ponownie wzrosła po rekordowo niskim poziomie w poprzednim roku. Ponadto rosyjski rubel został dotknięty nowymi sankcjami USA w kwietniu i wrześniu. Cykl obniżek stóp procentowych w Rosji zatrzymał się w pierwszym kwartale 2018 roku, kiedy sankcje USA skłoniły rosyjski bank centralny do większej ostrożności. W drugiej połowie roku wzrost stóp procentowych wzrósł o 0,50 punktu procentowego do 7,75 procent ze względu na niepewność co do możliwych dalszych sankcji. Gospodarka ukraińska wzrosła o 3,3 procent, nieco więcej niż w poprzednim roku, kontynuując ożywienie. Ponadto ryzyko finansowe zostało zmniejszone na rok 2019, ponieważ współpraca z Międzynarodowym Funduszem Walutowym została wznowiona po długiej przerwie pod koniec 2018 roku. Białoruska gospodarka uzależniona od pozytywnego wpływu ze strony Rosji jako jej dominującego partnera handlowego ostatecznie wzrosła w 2018 roku o 3,0 procent.

Rozwój realnego PKB - zmiana procentowa w stosunku do poprzedniego roku

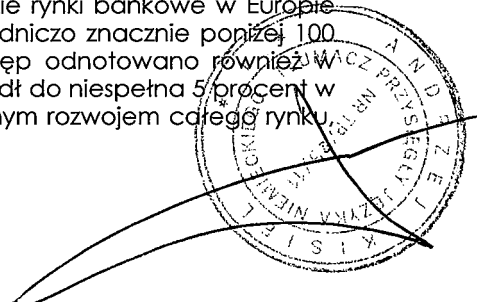
Region/Kraj	2017	2018	2019f	2020f
Polska	4,8	5,1	3,6	2,9
Słowacja	3,2	4,1	4,0	2,8
Słowenia	4,9	4,6	3,2	2,3
Czechy	4,5	3,0	2,7	2,5
Węgry	4,1	4,8	3,4	2,2
Europa Środkowa	4,5	4,5	3,4	2,7
Albania	3,8	4,0	3,8	2,5
Bośnia i Hercegowina	3,2	2,8	2,7	2,5
Bułgaria	3,8	3,3	3,0	2,5
Chorwacja	2,9	2,6	2,5	2,0
Kosowo	4,2	4,2	4,0	3,0
Rumunia	7,0	4,1	2,5	2,5
Serbia	2,0	4,0	3,5	3,5
Europa Południowo-Wschodnia	5,1	3,7	2,8	2,6
Białoruś	2,5	3,0	2,5	2,0
Rosja	1,5	2,3	1,5	1,5
Ukraina	2,5	3,3	2,7	3,1
Europa Wschodnia	1,6	2,4	1,6	1,6
Austria	2,6	2,7	1,3	1,2
Niemcy	2,5	1,5	1,3	1,0
Strefa Euro	2,5	1,8	1,1	1,0

Sektor bankowy w Austrii

Dzięki pozytywnemu rozwojowi makroekonomicznemu austriacki sektor bankowy był w stanie w 2018 roku wykorzystać dobre wyniki z poprzedniego roku. Działalność bankowości korporacyjnej rozwijała się szczególnie dobrze w 2018 roku, również w przypadku dłuższych okresów kredytowych. Podobnie sektor skorzystał z dalszego dynamicznego udzielania kredytów na nieruchomości, choć regulacje makroostrożnościowe zostały znacznie zaostrzone w ciągu ostatnich dwóch lat. W 2018 roku zwrot z kapitału w przypadku austriackich banków był wspierany przez rezerwy niskiego ryzyka w działalności krajowej i zagranicznej, oscylował w ujęciu skonsolidowanym na poziomie prawie 11 procent, czyli nie tylko na poziomie satysfakcjonującym, ale także znacznie powyżej średniej przewidzianej dla strefy euro. Ten pozytywny wynik finansowy był również wspierany przez pozytywny rozwój biznesu w Europie Środkowej przede wszystkim w Czechach, Rosji, Rumunii, na Węgrzech, w Chorwacji i na Słowacji. Jednak zmiany i programy poprawy efektywności z ostatnich lat również mają na to wpływ. W świetle pozytywnego rozwoju całego rynku austriacki sektor bankowy był w stanie jeszcze bardziej poprawić swoją kapitalizację w okresie sprawozdawczym w porównaniu z innymi zachodnioeuropejskimi sektorami bankowymi, o czym świadczą ostatnie wyniki testów warunków skrajnych (stress-testów) na poziomie europejskim. Jednak wymogi kapitałowe będą stopniowo wzrastać wraz z wprowadzeniem bufora ryzyka systemowego i bufora instytucji o znaczeniu systemowym zalecanego przez Radę Stabilności Rynku Finansowego. Pozytywne skutki dla rentowności austriackich (dużych) banków powinny być odczuwalne w najbliższych latach z uwagi na całkowite zwolnienie z podatku bankowego.

Rozwój sektora bankowego w Europie Środkowej

Szereg czynników w 2018 roku przyczyniło się do znaczącego ożywienia sektora bankowego w Europie Środkowo-Wschodniej w porównaniu z wciąż słabym rozwojem w poprzednich latach. Zarówno nowe kredyty, jak i wzrost aktywów ponownie wzrosły w niektórych krajach CE i SEE (takich jak Czechy, Słowacja i Rumunia). Ponadto więcej rynków bankowych (np. Węgry, Serbia, Chorwacja i Bośnia i Hercegowina) mogło uczestniczyć w ogólnej pozytywnej tendencji, przy znacznym wzroście aktywów odnotowanym niemal wszędzie. W Rosji banki zagraniczne o zrównoważonym modelu biznesowym skorzystały z ogólnego ożywienia otoczenia rynkowego, pomimo dalszego dostosowania rynku przez bank centralny. W szczególności niezbędna nacjonalizacja dwóch głównych rosyjskich banków jesienią 2017 roku nie miała wpływu na cały rynek i na zachodnie banki zagraniczne, które działały jako podmioty niszowe, a nawet w 2018 roku nieznacznie zwiększyły swój udział rynkowy w Rosji. Prawie wszystkie rynki bankowe w Europie Środkowej mają obecnie korzystny stosunek kredytów do depozytów (zasadniczo znacznie poniżej 100 procent), co stanowi solidną podstawę przyszłego wzrostu. Znaczący postęp odnotowano również w spłacie kredytów zagrożonych (NPL). Szczególnie w CE i SEE wskaźnik NPL spadł do niespełna 5 procent w 2018 roku, czyli do najniższego poziomu od 2008 roku. W związku z pozytywnym rozwojem całego rynku,

zwrot z kapitału własnego w sektorze bankowym w Europie Środkowej w 2018 roku był w stanie umocnić się na poziomie dwucyfrowym. W szczególności rynki bankowe w Europie Południowo-Wschodniej charakteryzowały się znaczącym ożywieniem. W rezultacie główne banki zachodnioeuropejskie działające w Europie Środkowej były w stanie odnotować dwucyfrowy zwrot z kapitału w 2018 roku.

Otoczenie regulacyjne

Zmiany w otoczeniu regulacyjnym

W roku sprawozdawczym RBI kontynuowało intensywne prace nad bieżącymi lub zbliżającymi się zmianami regulacyjnymi.

Zmiany w wymaganiach ostrożnościowych (CRD IV / CRR) oraz ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (BRRD, SRMR)

Prawodawca europejski sfinalizował wnioski Komisji Europejskiej dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (Capital Requirements Directive IV/Capital Requirements Regulation) oraz dyrektywy w sprawie odzyskiwania środków i restrukturyzacji banków (Bank Recovery and Resolution Directive, BRRD). Przepisy mają obowiązywać odpowiednio od roku 2021 lub 2022. W szczególności odliczenie oprogramowania w sensie równych szans z USA ma kluczowe znaczenie dla RBI. Ponadto niezbędna jest harmonizacja wymogów sprawozdawczych dla instytucji kredytowych. Inne kluczowe czynniki to zmniejszenie aktywów ważonych ryzykiem dla MŚP i projektów infrastrukturalnych.

Bazylea IV

Pod koniec 2017 roku Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego sfinalizował nowe międzynarodowe przepisy dotyczące wymogów kapitałowych w ramach pierwszego filaru (Bazylea IV). Głównym celem jest zapewnienie porównywalności obliczeń ryzyka banków. W tym celu nie tylko standardowe modele zostały skorygowane w znaczących częściach, ale także zredukowano dozwolone obszary zastosowań własnych modeli Banku i zrewidowano ich wymagania. Ponadto, po stopniowym dostosowaniu w fazie przejściowej do 2027 roku, wymogi kapitałowe określone za pomocą wewnętrznych modeli bankowych muszą w przyszłości odpowiadać co najmniej 72,5% wartości obliczonych przy użyciu standardowych modeli (piętro wyjściowe, Output Floor).

Termin wdrożenia przewidziany przez Komitet Bazylejski to 1 stycznia 2022 roku. W ramach UE nie dokonano jednak jeszcze pełnej legalnej implementacji standardów bazylejskich, więc obecnie nie ma szczegółowych wymagań dotyczących przewidywanej daty ich wdrożenia.

BCBS 239

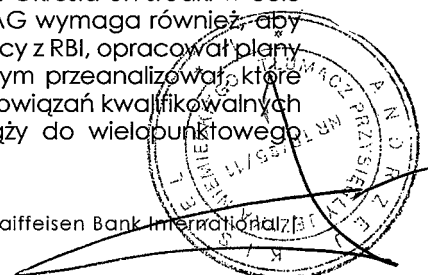
W styczniu 2013 roku Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego wydał 14 ogólnie sformułowanych zasad dotyczących agregacji danych o ryzyku i sprawozdawczości w odniesieniu do instytucji kredytowych (BCBS 239). Biorą one pod uwagę ustalenia Komitetu Bazylejskiego, że jakość danych i zarządzanie mają zasadnicze znaczenie dla zarządzania bankiem i efektywnego działania banków.

Ze względu na klasyfikację jako instytucja ważna systemowo, RBI musi ustanowić zgodność z tymi zasadami. W tym celu opracowano kompleksowy plan działania i plan wdrożenia na poziomie całej Grupy, który jest obecnie wdrażany w porozumieniu z odpowiednimi organami nadzorczymi i zapewnia zgodność z zasadami BCBS 239.

Reorganizacja i restrukturyzacja bankowa

W Austrii BRDD (Bank Recovery and Resolution Directive) została wdrożona przez federalną ustawę o reorganizacji i restrukturyzacji banków (Bundesgesetz über die Sanierung und Abwicklung von Banken, BaSAG). Przegląd pierwotnej BRRD został wynegocjowany do końca 2018 roku w ramach procedury rozmów trójstronnych. Ma ona zostać wdrożona w ciągu maksymalnie dwóch lat od jej publikacji - oczekiwanej w drugim kwartale 2019 roku - poprzez zmianę federalnej ustawy o reorganizacji i restrukturyzacji banków (BaSAG).

Zgodnie z wymogami prawnymi RBI dysponuje grupowym planem naprawczym. Określa on środki w celu przywrócenia stabilności finansowej, jeśli to miałyby okazać się konieczne. BaSAG wymaga również, aby organ właściwy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ścisłej współpracy z RBI, opracował plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w oparciu o plany naprawcze, w tym przeanalizował, które zobowiązania kwalifikują się jako minimalne wymagania dla funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Minimum Requirements for Own Funds and Eligible Liabilities, MREL). RBI dąży do wielopunktowego

podejścia do rozliczenia (Multiple-Point-of-Entry, MPE). Grupy zarządcze są specjalnie zdefiniowane dla planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwe organy dla jednostek określonych jako istotne. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uprościć skuteczne wykorzystanie narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i obejmować strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz plan jej wdrożenia. Organ właściwy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje, które narzędzia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zbycie, instytucja pomostowa, wydzielenie aktywów i udział wierzycieli) powinny zostać wykorzystane. Zatwierdzone urzędowo przez ten organ kwoty MREL są ustalane dla każdej grupy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i są spodziewane w drugiej połowie 2019 roku.

Dyrektywa o usługach płatniczych (Payment Services Directive 2)

Nowa dyrektywa w sprawie usług płatniczych (PSD 2), która obowiązuje od 13 stycznia 2018 roku, ma na celu poprawę ochrony konsumentów poprzez promowanie bezpieczeństwa usług i stosowania nowych technologii zgodnie z zasadą otwartej bankowości. Dyrektywa umożliwiła nowym podmiotom - tzw. dostawcom zewnętrznym (Third Party Payment Service Provider, TPP), takim jak np. fintechy – oferowanie usług płatniczych. Jednocześnie reguluje ich relacje z tradycyjnymi bankami, które muszą zapewnić TPP dostęp do kont klientów, jeśli klienci wyrazili na to zgodę. Te zasady dostępu TPP dla użytkowników usług płatniczych wejdą w życie 14 września 2019 roku. Zostały one uszczegółowione w ciągu ostatniego roku, a już rozpoczęto prace nad ich wdrożeniem.

Rozporządzenie o ochronie danych osobowych (RODO)

Unijne ogólne rozporządzenie o ochronie danych osobowych (RODO) obowiązuje od 25 maja 2018 r., Odnosi się do danych osobowych osób fizycznych (np. klientów lub pracowników) i wzmacnia uprawnienia kontrolne tych osób w odniesieniu do ich danych. Przepisy te dotyczą wszystkich działań RBI zajmujących się danymi osobowymi osób fizycznych. RBI wdrożyło nowe wymagania w ramach kompleksowego projektu. Wprowadzono między innymi procesy realizacji tak zwanych praw osób, których dane dotyczą (np. prawo do informacji, prawo do usunięcia) lub identyfikację naruszeń ochrony danych osobowych, stworzono niezbędne ramy IT, odpowiednie umowy, kompleksowy przegląd oraz audyt i ustanowiono wymaganą strukturę organizacyjną. Oprócz projektu w siedzibie głównej Grupy zrealizowane zostały też inne projekty w jednostkach sieciowych, jak również w austriackich spółkach stowarzyszonych. Były one koordynowane i wspierane przez centralę korporacyjną.

Rynek kapitałowy i zrównoważone finansowanie

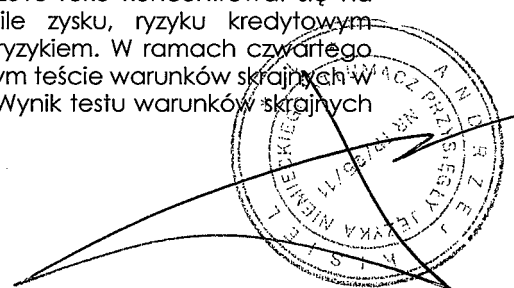
Rok 2018 upłynął pod znakiem rozpoczęcia wdrażania MiFID II, który miał znaczący wpływ na RBI w obszarach rynku i klientów, i wymagał bardzo dużego projektu wdrożeniowego oraz detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (Packaged Retail and Insurance-based Investment Products, PRIIP), które były wykorzystywane do produktów pakietowych (w zakresie papierów wartościowych) wymagających sporządzenia dla klienta wydrukowanego 3-stronicowego standardowego dokumentu informacyjnego. Nowe tematy na poziomie europejskim obejmują regulację obligacji zabezpieczonych (Covered Bonds), których wdrożenie jest nadal oczekiwane w Austrii. Konwersja indeksów benchmarkowych, która jest obciążona znaczną niepewnością – przede wszystkim Eonia (Euro OverNight Index Average) i Euribor (Euro Interbank Offered Rate), którą zaplanowano na początek 2020 roku, została przesunięta o dwa lata z powodu zastrzeżeń i obaw wyrażonych przez uczestników rynku (wdrożenie od początku 2022 roku). Ważnym i nowym dla wszystkich uczestników rynków finansowych jest plan działania Komisji i propozycje regulacyjne dotyczące zrównoważonego finansowania i inwestycji, które począwszy od 2022 roku powinny zmienić przepływy finansowe w kierunku bardziej ekologicznej i bardziej zrównoważonej działalności gospodarczej. W oparciu o jednolite definicje i standardy należy zmienić produkty, usługi i działania sektora finansowego, w tym środki przejrzystości i ład korporacyjny.

Zgodność regulacyjna (§ 39 (6) BWG)

W 2018 roku wytyczne EBA (European Banking Authority) w sprawie zarządzania wewnętrznego (Guidelines on Internal Governance) zostały transponowane do prawa austriackiego. W związku z tym do ustawy Prawo bankowe (Bankwesengesetz, BWG) wprowadzono nowe przepisy (§ 39 ust. 6 BWG), które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2019 roku. Zapewni to zwiększone wymogi zgodności z przepisami w celu monitorowania i zapewnienia zgodności z obowiązującym prawem austriackim w Banku. Wdrożenie w RBI opiera się na istniejących metodach i narzędziach.

Nadzór bankowy

Nadzór bankowy realizowany przez Europejski Bank Centralny (EBC) w 2018 roku koncentrował się na czterech obszarach: ryzyka związanego z modelem biznesowym, sile zysku, ryzyku kredytowym skoncentrowanym na kredytach zagrożonych oraz ogólnym zarządzaniu ryzykiem. W ramach czwartego obszaru działalności obejmującej wiele ryzyk RBI uczestniczył w ogólnounijnym teście warunków skrajnych w 2018 roku przeprowadzonym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. Wynik testu warunków skrajnych

zależy zasadniczo od trzech czynników: współczynnika kapitałowego, który istnieje na początku testu warunków skrajnych, strat wynikających z symulowanego naprężenia oraz współczynnika kapitałowego na końcu horyzontu testów warunków skrajnych. W porównaniu z poprzednim testem warunków skrajnych, który miał miejsce w 2016 roku (uczestnicząca instytucja: RLB Holding), RBI znacznie się poprawił w odniesieniu do wymienionych czynników, chociaż test warunków skrajnych w 2018 roku był jeszcze bardziej rygorystyczny. Przy ostrym stresie w 2020 roku RBI hipotetycznie osiąga pozostały wskaźnik kapitału podstawowego (CET1) na poziomie 9,7%. Scenariusz warunków skrajnych symulował gwałtowny spadek wzrostu gospodarczego, cen domów i założeń pesymistycznych dotyczących rozwoju gospodarczego w większości krajów Europy Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej. Lepszy wynik RBI odzwierciedla w szczególności współczynnik kapitałowy wzmocniony po połączeniu RZB i RBI, a także lepszą jakość portfela.

Wspólny zespół nadzorczy (Joint Supervisory Team) skupił się w 2018 roku między innymi na ryzyku stopy procentowej RBI w księgach bankowych oraz na przeglądzie wewnętrznych modeli ryzyka kredytowego.

Prowadzenie działalności bankowej przez Raiffeisen Bank International AG

Rozwój działalności

RBI AG jest jednym z wiodących banków korporacyjnych i inwestycyjnych w Austrii. W jednostce biznesowej bankowości korporacyjnej zarządza tysiącem najlepszych firm w Austrii, a także licznymi międzynarodowymi i wielonarodowymi kluczowymi klientami. W obszarze finansowania eksportu, finansowania handlu, zarządzania gotówką, operacjami skarbowymi i na rynku pieniężnym korzystają z kompleksowego know-how i pełnej palety usług oferowanych przez RBI AG. Segment klientów instytucjonalnych obejmuje działalność z bankami i klientami instytucjonalnymi. Ewaluowało z pierwotnej bankowości korespondenckiej, a dziś jest holistycznym podejściem do bankowości, ubezpieczeń oraz współpracy z innymi klientami instytucjonalnymi. Szeroka gama produktów i usług obejmuje usługi płatnicze i rozliczeniowe, usługi powiernicze i depozytariusza, finansowanie dłużne oraz transakcje na rynku kapitałowym i papierach wartościowych.

Segment działalności Rynki Kapitałowe obejmuje handel własny i zagraniczny. Tutaj RBI AG oferuje swoim klientom indywidualnie dopasowane rozwiązania do zarządzania płynnością i bilansem, a także do zarządzania ryzykiem stopy procentowej i ryzykiem walutowym. Jego szczególne atuty to produkty stóp procentowych, waluty i kredyty dla regionu DACH i Europy Środkowo-Wschodniej. Oferowane są również produkty gotówkowe, instrumenty pochodne i produkty strukturyzowane, a także pożyczki za pośrednictwem obligacji i sekurytyzacja należności. Profesjonalny zespół i odpowiednie struktury sprzedaży i umiejętność plasowania w ramach transakcji zapewnia skuteczną realizację projektów.

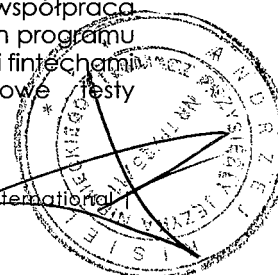
Obszary biznesowe działalności skarbowej oraz udział w Grupie Grupy to obszary kontroli wewnętrznej w zakresie zarządzania lub refinansowania portfela inwestycyjnego Banku.

Bankowość Korporacyjna

Jednostka biznesowa Bankowość Korporacyjna zajmuje się austriackimi i międzynarodowymi klientami korporacyjnymi. Oprócz największych firm w Austrii, należą do nich klienci korporacyjni z Europy Zachodniej, prowadzący działalność w Europie Środkowo-Wschodniej, duże korporacje oraz międzynarodowe firmy towarowe i handlowe.

W Austrii koncentrowano się na strategicznym pozyskiwaniu klientów i dalszym wykorzystaniu potencjału zysków w całej Grupie poprzez wykorzystanie narzędzi zarządzania strategicznego i ukierunkowanych inicjatyw sprzedażowych. Kluczowym elementem był tu Globalny System Zarządzania Kontem (Global Account Management System), który umożliwia konsultacje i wsparcie w skali całej Grupy dla międzynarodowych klientów, jak również kompleksową ofertę produktów w całej sieci.

Ponadto, trwają prace nad dalszym zwiększaniem atrakcyjności produktów. Klienci RBI AG są przyzwyczajeni do holistycznych rozwiązań, dlatego szczególnie ważna jest wzajemna współpraca detaliczna i korporacyjna, zwłaszcza w dziedzinie cyfrowych rozwiązań dla klientów. W ramach programu akceleratora fintech Elevator Lab firma RBI AG współpracowała z pięcioma międzynarodowymi fintechami nad projektami pilotażowymi dla innowacyjnych produktów bankowych. Początkowe testy

przeprowadzono w Austrii i na czterech rynkach Europy Środkowo-Wschodniej, przy czym nacisk kładziono zawsze na klienta. Te i inne optymalizacje procesów obsługi i wsparcia, a także stale utrzymująca się wysoka dyscyplina kosztowa przyczyniły się pozytywnie do wskaźnika kosztów do dochodów w minionym roku obrotowym.

Pomimo niskiej stopy procentowej i wciąż trudnych warunków gospodarczych i geopolitycznych, dobry wynik został osiągnięty po stronie zysków. Kluczową rolę w minionym roku obrotowym odegrały, oprócz klasycznej działalności kredytowej, finansowanie strukturalne i finansowanie przejęć, finansowanie działalności i bankowość transakcyjna w zakresie eksportu i handlu, w szczególności dzięki doskonałej ekspertyzie produktowej firmy.

Ponadto należy podkreślić pozytywny rozwój w obszarach finansowania opartego na aktywach i faktoringu, gdzie osiągnięto dalszy znaczący wzrost dochodów dzięki wysokiej reputacji i kompetencjom w zakresie rozwiązań. Jednostka biznesowa zajmująca się dłużnym rynkiem kapitałowym RBI AG mogła czerpać znaczne korzyści z pozytywnego rozwoju rynku i umocnić swoją znaczącą rolę w emisji weksli i emisji obligacji.

Znaczny spadek rezerw na straty z tytułu utraty wartości w roku obrotowym - wśród klientów z Europy Zachodniej i Austrii oraz klientów z Europy Środkowej i Wschodniej - odzwierciedla wysoką jakość portfela kredytowego i znacząco przyczynia się do bardzo dobrego wyniku.

Klienci instytucjonalni

Działalność klientów instytucjonalnych w roku obrotowym 2018 była naznaczona trwającym ożywieniem gospodarczym na głównych rynkach Europy Środkowej i Wschodniej. Znalazło to odzwierciedlenie w rosnących liczbach transakcji i wolumenach, w rozszerzaniu relacji biznesowych z obecnymi klientami oraz w pozyskiwaniu wielu nowych klientów. Rok 2018 odznaczył się również wyjątkowo pozytywnym rozwojem kosztów ryzyka, co znalazło odzwierciedlenie w rozwiązaniu rezerw na odpisy z tytułu utraty wartości. RBI po raz kolejny zademonstrował swoją mocną pozycję w biznesie w Europie Środkowej i Wschodniej.

Podobnie jak w poprzednich latach, koncentrowano się na sprzedaży produktów bankowych zachowujących kapitał i zachowujących płynność, podczas gdy dochody z transakcji zorientowanych na prowizję osiągnęły nowy rekordowy poziom. Oprócz tradycyjnie dobrych wyników w transakcjach płatniczych, które po raz kolejny okazały się powyżej średniej, cała działalność na rynku kapitałowym, taka jak nowe emisje obligacji, powiązana sprzedaż papierów wartościowych, handel walutami, operacje na papierach wartościowych, również znacznie wzrosła. Równie pozytywny był rozwój działalności w zakresie funduszy inwestycyjnych i powiernictwa papierów wartościowych, które uzupełniają ten obraz.

Tradycyjna działalność kredytowa z bankami jest stabilna na niskim poziomie i opiera się głównie na długoterminowych relacjach z klientami o wysokim potencjale uproduktowania. Wysiłki te zostały bardzo dobrze realizowane przez wspomniane już ofensywy produktowe.

Deglobalizacja sektora finansowego, która rozpoczęła się po kryzysie finansowym, doprowadziła do powstania regionalnych centrów. Trend ten wspiera pozycjonowanie Grupy RBI jako wiodącej instytucji w Europie Środkowej i Wschodniej, która działa jako pomost między Wschodem a Zachodem. Sukcesy osiągnięte w ostatnich latach to potwierdzają.

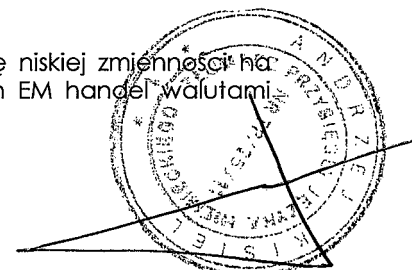
Rynki kapitałowe

Otoczenie makroekonomiczne w 2018 r. charakteryzowało się asymetrycznym wzrostem: gospodarka Stanów Zjednoczonych znacznie wzrosła w wyniku środków stymulacyjnych i ulg podatkowych, podczas gdy napięcia międzynarodowe i spory handlowe obciążały gospodarkę w Europie i Azji. Doprowadziło to do wyższych spreadów kredytowych dla rynków wschodzących. Także w Europie, podsycona konfliktem budżetowym Włoch z UE, spready rozszerzyły się. Niemieckie i austriackie obligacje rządowe okazały się bezpieczną przystanią.

Niemniej jednak, w tym trudnym otoczeniu rynkowym, RBI AG było w stanie dalej rozwijać swoją działalność związaną z obligacjami ze względu na zwiększony popyt klientów na obligacje w walucie lokalnej.

Trend digitalizacji był kontynuowany w 2018 r.. Wraz z wejściem w życie MiFID 2 na początku roku coraz więcej działań handlowych przenoszono na platformy elektroniczne. RBI AG wdrożyło te wymogi regulacyjne w odpowiednim czasie i stało się systematycznym podmiotem internalizującym obligacje, aby móc nadal oferować je międzynarodowej bazie klientów.

Pomimo trudnych warunków na rynku kapitałowym, połączenia utrzymującej się niskiej zmienności na większości par walutowych G10 i czasami bardzo dużej zmienności w walutach EM handel walutami

ponownie był silny, napędzany przez wzrost elektronicznej działalności handlowej i strategicznych pozycji na rynkach CEE / CIS i osiągnął zakładane roczne wyniki.

Sprzedaż instytucjonalna była w stanie oprzeć się na udanym roku ubiegłym w segmencie obligacji i po raz kolejny odnotowała dobre wyniki na rynkach pierwotnych i wtórnych w roku obrotowym 2018. Biznes walutowy osiągnął podobnie silny wynik. Zwiększony wolumen obrotu klientów znacząco przyczynił się do osiągnięcia dobrych rocznych wyników.

Pomimo trudnych warunków regulacyjnych, sprzedaż korporacyjna była w stanie utrzymać poziom zysków w poprzednim roku i przekroczyć budżet. Stały słaby popyt na hedging stóp procentowych, napędzany przez kontynuację polityki niskich stóp procentowych EBC, został zrównoważony przez wyższy poziom aktywności klientów na głównych rynkach walutowych.

Działalność skarbowa

RBI AG stosował depozyty długoterminowe i emisje na potrzeby średnio- i długoterminowego refinansowania. Większość emisji o charakterze uprzywilejowanym zostanie wyemitowana w ramach programu emisji Programu emisji dłużnych RBI AG o wartości 25 000 000 000 EUR, który będzie emitował obligacje w różnych walutach i strukturach.

W 2018 r. RBI AG wykorzystał międzynarodowe obligacje wielkotonażowe oprócz depozytów długoterminowych w celu realizacji planu finansowania. Po udanej emisji kapitału na poziomie 1 w wysokości 500 mln EUR w styczniu w czerwcu pojawiła się zielona emisja w wysokości 500 mln EUR, a w listopadzie kolejna emisja w wysokości 500 mln EUR. Zielona emisja była pierwszą tego rodzaju wydaną przez austriacką instytucję finansową (wielkość emisji co najmniej 500 mln EUR). Pozostały popyt pokryty niezabezpieczone niepubliczne oferty niepubliczne. Całkowity wolumen depozytów jednodniowych i podniesionych emisji wyniósł około 5,3 mld EUR i miał ważony okres około 5,2 lat. Pod koniec 2018 r. łączna wartość niezabezpieczonych wyemitowanych obligacji z wyłączeniem dodatkowego kapitału podstawowego wyniosła około 6,4 mld EUR.

Udziały grupowe

Oprócz 13 banków zależnych w CEE, RBI AG liczy wiele swoich spółek zależnych w Austrii i na świecie w strategicznych sektorach usług finansowych. Uzupelnia je szereg innych udziałów, głównie w sektorze usług bankowych.

Celem strategii inwestycyjnej RBI AG jest postrzeganie i rozwijanie strategicznych interesów RBI AG oraz ciągłe zwiększanie wartości całego portfela inwestycyjnego.

Zarządzanie inwestycjami i administrowanie nimi jest realizowane przez udziały Grupy RBI.

W roku obrotowym podstawowa działalność bankowa Raiffeisen Bank Polska S.A., Warszawa, została sprzedana poprzez wydzielenie do banku BGZ BNP Paribas S.A., spółki zależnej BNP Paribas S.A., za cenę zakupu 753 mln EUR. Bezpośrednio po podziale pozostałe operacje Raiffeisen Bank Polska, składające się głównie z portfela detalicznych walutowych kredytów hipotecznych, zostały przeniesione do polskiego oddziału RBI AG.

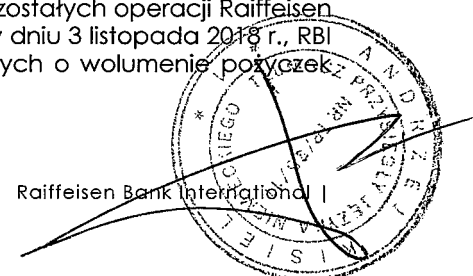
Znaczące odpisy wynikały z Raiffeisen Bank Aval JSC, Kijów, z 89,1 mln EUR, RBI IB Beteiligungs GmbH, Wiedeń z 29,4 mln EUR, BAILE Handels- und Beteiligungs-ges.mBh, Wiedeń z 21,0 mln EUR w tym RB International International Finance (Hong Kong) Ltd z 10,6 mln EUR.

Pod koniec czerwca 2018 r. Raiffeisen-Leasing Bank AG wycofał swoje licencje bankowe i zmienił nazwę (w Raiffeisen-Leasing Finanzierungs AG) oraz cel korporacyjny. W rezultacie proces zapoczątkowany w drugiej połowie 2017 r. zamknięcia nadzorowanej przez EBC instytucji kredytowej CRR został pomyślnie zakończony.

W maju 2018 r. utworzono spółkę Elevator Ventures Beteiligungs GmbH jako korporacyjną spółkę kapitału podwyższonego ryzyka RBI, która dysponuje kapitałem inwestycyjnym w wysokości 25 mln EUR. Celem inwestycyjnym są młode, napędzane technologią firmy z sektora finansowego (Fintechs), które zdobyły już wstępne doświadczenie rynkowe ze swoimi produktami i usługami.

Bankowość detaliczna

Dzięki sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej i kolejnej fuzji pozostałych operacji Raiffeisen Bank Polska SA w Warszawie z nowo utworzonym polskim oddziałem RBI AG w dniu 3 listopada 2018 r., RBI AG otrzymało portfel detalicznych kredytów hipotecznych w walutach obcych o wolumenie pożyczek

około € 3,1 mld. Portfel składa się z 2,3 mld CHF należności, 0,7 mld EUR w należnościach w EUR i 0,1 mld PLN w należnościach w PLN.

Oddział nie oferuje depozytów, ani nie pozyskuje nowych klientów a koncentruje się na administrowaniu kredytami walutowymi przejętymi i obsłudze bieżącej kredytobiorców. Ponadto RBI AG nie zamierza dalej aktywnie rozwijać swojej działalności detalicznej w Polsce.

Oddziały i przedstawicielstwa

RBI AG ma łącznie pięć oddziałów we Frankfurcie, Londynie, Warszawie, Singapurze i Pekinie. Oddziały te wspierają centralę RBI w Wiedniu jako oddziały usługowe, a banki sieciowe RBI w działach obsługi klienta i sprzedaży.

Od początku listopada 2018 r. RBI AG ma oddział w Polsce. Sprzedaż podstawowej działalności bankowej byłego Raiffeisen Bank Polska S.A. do banku BGZ BNP Paribas S.A. została zakończona pod koniec października 2018 r. Pozostała działalność byłego Raiffeisen Bank Polska S.A. w ramach tej transakcji została włączona do oddziału RBI AG w Warszawie, który powstał w październiku 2018 roku. Portfel ma łączny wolumen kredytów w wysokości około 3,1 mld EUR, głównie kredyty hipoteczne w walucie obcej od klientów detalicznych. Oddział nie oferuje ani depozytów, ani nie pozyskuje nowych klientów i koncentruje się na administrowaniu przejętymi kredytami walutowymi i obsłudze kredytobiorców. Ponadto oddział prowadzi restrukturyzację i rozliczanie niektórych pożyczek dla klientów korporacyjnych oraz pełni funkcję likwidatora dla wybranych funduszy inwestycyjnych.

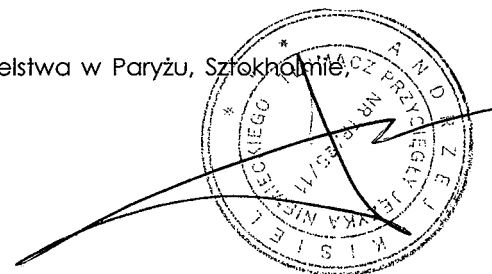
Dzięki rozległej znajomości rynku lokalnego w Azji Południowo-Wschodniej, a także kontaktów z firmami, bankami i agencjami rządowymi, oddział w Singapurze wspiera klientów w działaniach sprzedażowych, a także tworzy oddziały lub partnerstwa z lokalnymi firmami. Oczekuje się, że umowa o wolnym handlu między Singapurem a Unią Europejską, wynegocjowana w 2018 r., zwiększy możliwości handlowe.

W ramach inicjatywy Belt-and-Road, pekiński oddział zainicjował umowy o współpracy z największymi chińskimi bankami w celu współpracy w Europie Środkowej i Wschodniej oraz wsparł kilka dużych chińskich firm w ich działalności na rynkach Europy Wschodniej z pełnym zakresem usług bankowych RBI. Oddział w Pekinie odniósł sukces w finansowaniu eksportu. Jako jeden z nielicznych zachodnich banków, RBI AG jest teraz w stanie przyjąć pokrycie z chińskiego ubezpieczenia kredytów eksportowych Sinosure jako China Sovereign Risk. W rezultacie Sinosure objęło finansowanie eksportu RBI może być oferowane firmom, które produkują w Chinach i stamtąd eksportują na rynki trzecie. Oddział w Pekinie ściśle współpracuje również z Austriacką Agencją Biznesu w promowaniu Austrii jako lokalizacji inwestycyjnej i jako bramy do Europy Środkowo-Wschodniej.

W oddziale we Frankfurcie doradztwo i strukturyzacja różnych form finansowania wierzycelności, a także lokalne działania wspierające sprzedaż dla RBI zostały dodatkowo rozszerzone o biznesie z filiami niemieckich klientów korporacyjnych, zwłaszcza w Europie Środkowo-Wschodniej. W 2018 r. zostały wdrożone kolejne zlecenia finansowania należności dla klientów z różnych rynków fokusowych RBI, a działalność dalej się rozwijała. W biznesie klientów korporacyjnych kluczowym zadaniem jest wsparcie sprzedaży sieci RBI, a także pozyskiwanie nowych klientów. Rosnące zapotrzebowanie niemieckich średnich klientów korporacyjnych na kontakty w Niemczech odzwierciedla centralizację kompetencji administracyjnych i decyzyjnych po stronie klienta. Nawiązanie kontaktu z decydentami w centrali klienta wzmocni relacje z klientami w Europie Środkowo-Wschodniej i otworzy potencjał sprzedaży X-sell.

Oddział w Londynie w znaczący sposób przyczynia się do wspierania sprzedaży produktów RBI na rynku kapitałowym. Wielu międzynarodowych inwestorów ma siedzibę w Londynie. Silna ekspozycja RBI AG w Europie Środkowo-Wschodniej jest interesująca dla tych inwestorów. W 2018 r. zdobyto kolejne grupy inwestorów na rynku londyńskim dla RBI AG. Oddział posiada również biuro korporacyjne, które wspiera brytyjskich i irlandzkich klientów korporacyjnych, zwłaszcza w ich zaangażowaniu w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Kontakt z brytyjskimi bankami partnerskimi i ich klientami korporacyjnymi z potenczeniem CEE jest również możliwy dzięki Corporate Desk. W referendum z czerwca 2016 r. obywatele Wielkiej Brytanii podjęli decyzję o opuszczeniu Unii Europejskiej w dniu 29 marca 2019 r. Oddział w Londynie dokonał wszystkich niezbędnych przygotowań zgodnie z wymogami regulacyjnymi Europejskiego Banku Centralnego i brytyjskiego Prudential Regulation Authority (Financial Conduct Authority) i dąży do uzyskania licencji z krajów trzecich w celu utrzymania swojej przyszłej działalności.

Oprócz oddziałów RBI AG jest również reprezentowana przez przedstawicielstwa w Paryżu, Sztokholmie, Bombaju, Seulu, Ho Chi Minh City i Zhuhai (Chiny).

Wskaźniki wyników finansowych

Bilans

Suma bilansowa Raiffeisen Bank International AG (RBI AG) wzrosła o 9,7 mld EUR lub 17,7% do wysokości 64,4 mld EUR w roku obrotowym 2018. Wzrost aktywów ogółem wynikał w szczególności ze wzrostu gotówki i sald w bankach centralnych o 5,7 mld EUR oraz wzrostu należności od klientów o 6,8 mld EUR.

Po stronie aktywów rezerwy gotówkowe i salda w bankach centralnych wzrosły o 5,7 mld EUR do 10,5 mld EUR. Wynikało to głównie z krótkoterminowych rezerw płynności w Europejskim Banku Centralnym. Kredyty i pożyczki udzielone bankom zmniejszyły się o 27,3% lub 2,5 mld EUR do łącznej kwoty 6,6 mld EUR. Rozwój ten wynikał głównie ze spadku kredytów o 1,0 mld EUR, z czego 1,3 mld EUR pochodziło z refinansowania byłej polskiej spółki zależnej. Ponadto, długoterminowe i krótkoterminowe transakcje na rynku pieniężnym zmniejszyły się o 0,7 mld euro, a transakcje rozliczeniowe i rozliczeniowe o 0,5 mld euro

Kredyty i pożyczki dla klientów wzrosły o 37,2% lub 6,8 mld EUR do 25,1 mld EUR, i obejmuje to nabyte portfolio detalicznych kredytów hipotecznych w walutach obcych w wysokości 3,1 mld EUR od Raiffeisen Bank Polska S.A. Wolumen kredytów wzrósł zatem o 7,2 mld EUR, podczas gdy poziom korekt wartości należności wzrósł o 0,4 mld EUR. Część korekt wartości z nabytego portfela detalicznego wyniosła 0,2 mld EUR.

Dłużne papiery wartościowe i inne papiery wartościowe o stałym dochodzie wzrosły o 20,7% lub 0,5 mld EUR w stosunku rocznym do 2,9 mld EUR. Wzrost wynika głównie ze wzrostu wykupionych emisji własnych. Wolumeny akcji i innych papierów wartościowych o stałym dochodzie wzrosły 48,2% lub 0,1 mld EUR do 0,3 mld EUR.

Udziały w jednostkach stowarzyszonych zmniejszyły się o 0,7 mld EUR do 10,6 mld EUR. Jest to wynik sprzedaży udziałów w podstawowej działalności bankowej Raiffeisen Bank Polska S.A. a następnie ich połączenia z RBI AG o 0,8 mld EUR.

Pozostałe aktywa zmniejszyły się o 0,2 mld EUR, czyli o 5,2 % rok do roku, do 2,8 mld EUR. Rozwój ten wynika głównie ze spadku dodatnich wartości godziwych z instrumentów pochodnych w portfelu handlowym o 0,2 mld EUR.

Zobowiązania wobec banków po stronie pasywów wzrosły o 2,7 mld EUR, to jest o 11,5 % do wysokości 26,6 mld EUR, głównie dzięki znacznemu wzrostowi transakcji na rynku pieniężnym o 1,3 mld EUR oraz wzrostowi krótkoterminowych ekwiwalentów gotówki i środków pieniężnych w wysokości 0,7 mld EUR. Zobowiązania wobec banków nadal stanowiły znaczną część bazy refinansującej RBI AG, stanowiąc 41% aktywów ogółem.

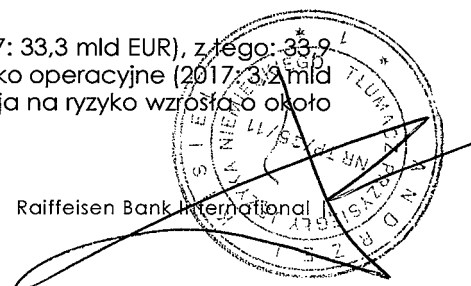
Zobowiązania wobec klientów wzrosły o 4,4 mld EUR, tj. 33,8%, do 17,6 mld EUR, głównie dzięki znacznemu wzrostowi depozytów terminowych o 3,4 mld EUR.

Sekurytyzowane i uzupełniające pozycje kapitałowe w ramach CRR wzrosły o 22,3% lub 1,4 mld EUR rok do roku do 7,9 mld EUR. Wolumen nowych emisji w 2018 r. wyniósł 3,3 mld EUR (w 2017 r. : 0,2 mld EUR), co zostało skompensowane rozdysponowaniem sekurytyzowanych zobowiązań w wysokości 1,9 mld EUR ze split i konsolidacji w 2018 r. (2017 r. : 2,2 mld EUR).

Pozostałe zobowiązania zmniejszyły się o 0,2 mld EUR rok do roku, głównie ze względu na spadek instrumentów pochodnych w portfelu handlowym.

Rezerwy obejmują 65,7 mln EUR (31.12.2017: 57,4 mln EUR) w rezerwach na odprawy, 71,5 mln EUR (31.12.2017 69,3 mln EUR) w rezerwach na świadczenia emerytalne, w wysokości 0,3 mln EUR (31.12.2017: 5,7 mln EUR), rezerwy podatkowe i 171,8 mln EUR (31.12.2017: 195,0 mln EUR) pozostałe rezerwy. Wzrost rezerw na odprawy wynika ze wzrostu bazy wynagrodzeń oraz ze wzrostu oczekiwanego średniego wzrostu wynagrodzeń. Wzrost rezerw emerytalnych w związku z nowymi rezerwami aktuarialnymi AVÖ 2018-P na ubezpieczenia emerytalne został w znacznym stopniu skompensowany przez zmiany przepisów ustawowych, które stanowią, że istniejące polisy reasekuracyjne są kompensowane przez roszczenia o tej samej kwocie i te, które zostały ujęte w przeszłości w ramach innych aktywów. Spadek pozostałych rezerw wynikał głównie z niemal całkowitego uwolnienia rezerwy na ryzyko sporne i niższych rezerw na kredyty gwarancyjne.

Całkowita ekspozycja na ryzyko na koniec 2018 r. wyniosła 39,3 mld EUR (2017: 33,3 mld EUR), z tego: 33,9 mld EUR związane z ryzykiem kredytowym (2017: 28,6 mld EUR), 3,0 mld EUR ryzyko operacyjne (2017: 3,2 mld EUR) i 2,4 mld EUR na ryzyko rynkowe (2017: 1,5 mld EUR). Całkowita ekspozycja na ryzyko wzrosła o około

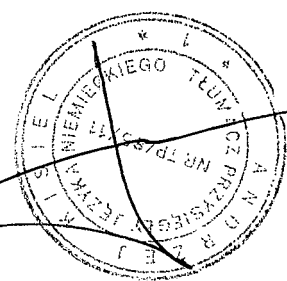
6,0 mld EUR rok do roku, z czego 4,0 mld EUR przypada na polski Oddział. Kapitał podstawowy Tier I (kapitał CET1) na koniec 2018 r. wynosił 7,1 mld EUR (2017: 7,1 mld EUR). W 2018 r. przeprowadzono kolejną emisję AT1, zwiększając poziom kapitału podstawowego do 8,2 mld EUR (2017: 7,8 mld EUR). Dodatkowe fundusze własne wyniosły 2,3 mld EUR (2017: 3,0 mld EUR). Łączne fundusze własne wyniosły 10,5 mld EUR, co stanowi spadek o 0,2 mld EUR w porównaniu z rokiem poprzednim. Wzrost całkowitej ekspozycji na ryzyko konsekwentnie skutkowało niższymi poziomami pomimo wzrostu funduszy własnych. Wskaźnik 1 CET1 wyniósł 18,1% i był niższy o 3,3% w porównaniu do 21,8% w poprzednim roku, a wskaźnik kapitału podstawowego na poziomie 21,0% również był niższy niż w poprzednim roku i wynosił 23,3%. Całkowity współczynnik kapitałowy wyniósł 26,9 procent (2017: 32,2 procent). Nadwyżka kapitałowa wyniosła 8,1 mld EUR i tym samym pozostała na poziomie z poprzedniego roku.

Powiązane rezerwy kapitałowe w wysokości 4,3 mln EUR (31 grudnia 2017: 4,3 mln EUR) oraz nieprzydzielone rezerwy kapitałowe w wysokości 97,1 mln EUR (31 grudnia 2017: 97,1 mln EUR) pozostały w badanym roku zasadniczo bez zmian. Zmiana w ujęciu rok do roku wynika ze zmniejszenia rezerw kapitałowych o wartości 0,2 mln EUR w związku z alokacją akcji własnych z programu SIP.

Liczba akcji własnych w ramach programu motywacyjnego dla kluczowych członków kadry zarządzającej (dyrektorów i pracowników wyższego szczebla) oraz dyrektorów powiązanych filii bankowych nabytych w latach 2005-2009, wynosiła 322 204 na koniec 2018 r. Wartość nominalna 1,0 mln EUR odpowiada 0,1% kapitału zakładowego. W roku obrotowym 2018 72 738 akcji własnych zostało przydzielonych beneficjentom. Wartość nominalna tych przydzielonych akcji wyniosła 0,2 mln EUR, co odpowiada udziałowi w kapitale akcyjnym wynoszącym 0,0%.

Rezerwy przychodów obejmują rezerwy obowiązkowe w wysokości 5,5 mln EUR (31.12.2017: 5,5 mln EUR) oraz pozostałe wolne rezerwy w wysokości 2,2 mld EUR (31.12.2017: 1,5 mld EUR). Z pozostałych wolnych rezerw kwota 217,1 mln EUR (31.12.2017: 170,8 mln EUR) jest przeznaczona na Federal IPS. Ze względu na porozumienie w sprawie ustanowienia instytucjonalnego systemu ochrony (Institutional Protection Scheme) oraz odpowiednią uchwałę Federalnej Rady ds. Ryzyka IPS, wkład w wysokości 46,4 mln EUR (31.12.2017: 41,0 mln EUR) został wniesiony jako rezerwa w roku budżetowym 2018 dla federalnego IPS. Rezerwa na federalny IPS nie może zostać zaliczona do obliczeń funduszy własnych zgodnie z CRR. Kwota 648,0 mln EUR (31 grudnia 2017: 147,0 mln EUR) została również przeniesiona z innych dochodów netto do innych wolnych rezerw. Pozostała zmiana pozostałych wolnych rezerw o 1,2 mln EUR wynikała w całości z korekt w ramach Programu Motywacyjnego (SIP).

Poziom rezerwy na zobowiązania wynosi 535,1 mln EUR na dzień 31.12.2018 (31.12.2017: 535,1 mln EUR).

Dochodowość

Wynik z tytułu odsetek Raiffeisen Bank International AG (RBI AG) wzrósł o 27,0% lub 66,1 mln EUR do 310,9 mln EUR w roku obrotowym 2018. Wzrost należności od klientów, wyższe przychody z tytułu ujemnych odsetek od depozytów, zaprzestanie wydatków w związku z syntetycznymi transakcjami sekurytyzacyjnymi i niższe koszty refinansowania z działalności klientów przyczyniły się głównie do wzrostu wyniku odsetkowego.

Spadek przychodów ze sprzedaży papierów wartościowych i inwestycji o 743,5 mln EUR do 636,3 mln EUR wynikał głównie ze zmniejszenia przychodów z inwestycji w spółki stowarzyszone o 744,2 mln EUR, co wynikało z niższych przychodów z dywidend od spółek powiązanych w 2018 r. Przychody z inwestycji wynikają głównie z przychodów RS Beteiligungs GmbH z 460,0 mln EUR, Raiffeisen Bank Aval z 90,6 mln EUR i AO Raiffeisenbank z 54,7 mln EUR.

Wynik z tytułu opłat i prowizji wzrósł o 32,4 mln EUR do 202,1 mln EUR. Z całkowitego przychodu z opłat i prowizji 34,4% przypadają na transakcje płatnicze (69,6 mln EUR), następnie na biznes związany z papierami wartościowymi - 24,7% (50,0 mln EUR) oraz działalność gwarancyjną - 18,8% (38,1 mln EUR).

Saldo przychodów / kosztów z transakcji finansowych wzrosło o 226,5% lub 27,7 mln EUR do 39,9 mln EUR. Rozwój ten wynikał przede wszystkim ze zwiększenia o 99,0 mln EUR wyniku na działalności handlowej z tytułu pochodnych transakcji walutowych w wysokości 95,6 mln EUR (2017: minus 3,3 mln EUR). Z drugiej strony udział w zyskach z tytułu opartych na oprocentowaniu instrumentów pochodnych i papierów wartościowych spadł do -55,1 mln EUR (2017: 10,8 mln EUR).

Pozostałe przychody operacyjne wzrosły o 33,9 mln EUR do 181,1 mln EUR. Pozycja ta obejmuje przychody z usług na rzecz banków powiązanych w wysokości 89,0 mln EUR (w 2017 r.: 80,6 mln EUR), dochody z rozwiązania innych rezerw w wysokości 43,5 mln EUR (2017 r.: 8,8 mln EUR) i dochody z rozwiązania rezerw na przewidywane straty na instrumentach pochodnych w księdze bankowej w wysokości 2,9 mln EUR (2017: 11,3 mln EUR).

Dochód operacyjny osiągnął zatem 1 370,3 mln EUR, co oznacza spadek o 29,9% w stosunku do roku poprzedniego.

Całkowite koszty operacyjne wzrosły o 19,0% rok do roku do 850,6 mln EUR.

Koszty osobowe wzrosły o 45,5 mln EUR rok do roku do 378,7 mln EUR. Z jednej strony rozwój ten można przypisać wzrostowi liczby pracowników, a z drugiej strony dostosowaniu tabel śmiertelności i związanemu z tym wzrostowi rezerw emerytalnych. Koszty ogólnego zarządu wzrosły o 24,9 mln EUR lub 7,5% do 357,9 mln EUR. Wydatki na koszty ogólne i administracyjne obejmowały głównie wydatki na IT w wysokości 151,3 mln EUR (2017: 125,8 mln EUR), czynsze w wysokości 30,0 mln EUR (2017: 29,8 mln EUR) oraz koszty opłat na konsultacje w wysokości 43,9 mln EUR (2017: 44,4 mln EUR). Inne koszty operacyjne obejmują roczny wkład do bankowego funduszu naprawczego w wysokości 16,5 mln EUR (2017: 21,2 mln EUR). Amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych zmniejszyła się o 0,5 mln EUR do 9,2 mln EUR.

Pozostałe koszty operacyjne w RBI AG wzrosły o 66,1 mln EUR do 104,9 mln EUR w 2018 r. Było to spowodowane głównie wzrostem rezerw na przewidywane straty na instrumentach pochodnych o 17,7 mln EUR, wzrostem zamknięcia opłaty w wysokości 29,7 mln EUR oraz wzrost pozostałych rezerw o 16,0 mln EUR.

Po odjęciu całkowitych kosztów operacyjnych od przychodów operacyjnych, RBI AG zanotował dochód operacyjny za rok obrotowy 2018 w wysokości 519,7 mln EUR, co stanowi spadek o 58,1%, czyli 719,4 mln EUR.

W rezultacie obliczono wskaźnik kosztów do dochodów (koszty operacyjne podzielone przez dochód operacyjny) w wysokości 62,1% (2017: 36,6%).

Podobnie jak w poprzednim roku, saldo przychodów / kosztów ze sprzedaży i wyceny należności i papierów wartościowych utrzymywanych jako aktywa obrotowe spowodowało ujemne saldo w wysokości 31,6 mln EUR (2017: minus 156,6 mln EUR). Rozwój ten wynikał z jednej strony z poprawy wyceny i wyniku sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów pochodnych księgi bankowej w kwocie 4,8 mln EUR (2017: minus 23,0 mln EUR), a z drugiej strony z poprawy wyniku z wyceny należności i gwarantuje do minus 36,4 mln EUR (2017: minus 133,6 mln EUR). Wymóg korekty niższej wartości w porównaniu z rokiem poprzednim wynikał przede wszystkim z poprawy otoczenia makroekonomicznego. W obszarze indywidualnych uprawnień spowodowało to uwolnienie netto korekt wartości o 6,7 mln EUR. Była to poprawa o 146,7 mln EUR w porównaniu z rokiem poprzednim. Uprawnienia do portfela skutkowały deklacją netto w wysokości 38,5 mln EUR, co stanowi wzrost o 44,5 mln EUR w porównaniu z rokiem poprzednim. Wzrost ten wynikał z jednej strony ze zmiany metody ustalania odpisów aktualizujących wartość portfela,

po tym jak model kalkulacji MSSF 9 został również zastosowany zgodnie z prawem spółek od 1 stycznia 2018 roku. Ten jednorazowy efekt w wysokości 5,8 mln EUR został natychmiast ujęty w rachunku zysków i strat. Pozostały wzrost o 38,7 mln EUR wynikał z udoskonalenia modeli MSSF 9 oraz rezerw na przewidywane ryzyka kredytowe, których nie można było odwzorować w modelu z powodu nadzwyczajnych zdarzeń (w szczególności możliwych sankcji rosyjskich).

Przychody / koszty ze sprzedaży i wyceny aktywów finansowych zmieniły się z minus 52,9 mln EUR w 2017 r. na plus 143,3 mln EUR w 2018 r. Zmiana ta wynika głównie z 23,5 mln EUR wyższych odpisów, a także 158,2 mln EUR niższe nieplanowane odpisy na spółki powiązane. Saldo zysków i strat kapitałowych wzrosło o 19,1 mln EUR z powodu zysków kapitałowych z aktywów trwałych.

W rezultacie wynik ze zwykłej działalności za ostatni rok obrotowy wyniósł 631,4 mln EUR (2017: 1 034,6 mln EUR).

W roku obrotowym zwrot z kapitału przed opodatkowaniem (zysk przed opodatkowaniem podzielony przez średni kapitał własny 2018) wyniósł 8,0% (2017: 14,7%).

Podatki dochodowe w 2018 r. wyniosły 4,9 mln EUR (2017: wydatki 18,2 mln EUR) z powodu niższych kosztów podatku u źródła. Koszt innych podatków wyniósł 53,4 mln EUR (2017: 56,6 mln EUR), głównie z powodu opłaty za stabilność dla banków w wysokości 56,2 mln EUR (2017: 55,0 mln EUR).

Zysk z połączenia w pełni odnosi się do wyniku przeniesienia podstawowej działalności bankowej do Banku BGZ BNP Paribas S.A., pozostałej działalności Raiffeisen Bank Polska S.A., Warszawa. Proporcjonalna wartość bilansowa wynosząca 99,9 mln EUR (na podstawie aktualnego raportu z wyceny) jest równoważona kapitałem repatriowanym w wysokości 542,3 mln EUR. Skutkuje to zyskiem z połączenia w wysokości 442,4 mln EUR (2017: 0 mln EUR).

Zwrot z kapitału po opodatkowaniu (roczny zysk po opodatkowaniu podzielony przez średni kapitał własny 2018) wyniósł 4,2% (2017: 11,0%).

Zysk netto w 2018 r. wyniósł 1.025,2 mln EUR (2017: 959,8 mln EUR).

Biorąc pod uwagę ruch rezerwowy w wysokości 694,4 mln EUR oraz zysk przeniesiony w wysokości 1,5 mln EUR w stosunku do roku poprzedniego, zysk bilansowy wyniósł 332,3 mln EUR.

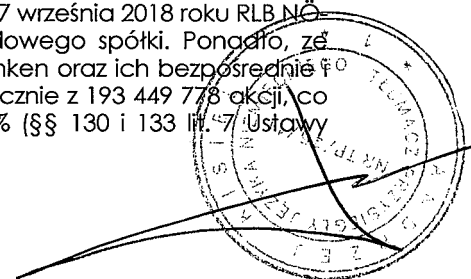
Prawa kapitałowe, akcyjne, głosy i kontroli

Poniższe informacje są zgodne z postanowieniami § 243a ust. 1 UGB:

(1) Na dzień 31 grudnia 2018 roku kapitał zakładowy Spółki wynosił 1 003 265 844,05 EUR i dzielił się na 328 939 621 akcji zwykłych na okaziciela. Na dzień 31 grudnia 2018 roku Spółka posiadała 322.204 akcji własnych, tak więc według stanu na dzień bilansowy w obrocie znajdowało się 328.617.417 akcji. W porównaniu z 31 grudnia 2017 roku (394 942 akcji) oznacza to zmniejszenie o 72 738 akcji własnych, co było związane z przeniesieniem ich części na rzecz podmiotów uprawnionych w ramach programu wynagrodzeń motywacyjnych opartych na akcjach. Więcej informacji można znaleźć w Nocie (30).

(2) Statut nie zawiera żadnych ograniczeń dotyczących praw głosu lub przeniesienia akcji. Raiffeisen-Landesbanken oraz bezpośrednio i pośrednio spółki zależne Raiffeisen-Landesbanken są stronami umowy konsorcjalnej w odniesieniu do RBI AG (Syndikatsvereinbarung). W tej umowie syndykacyjnej między innymi oprócz prawa głosu i prawa poboru przewiduje się w szczególności, że przez okres trzech lat (Lock-Up-Periode) od skuteczności połączenia RZB AG z RBI AG, a zatem od 18 marca 2017 r. sprzedaż akcji RBI posiadanych przez Raiffeisen-Landesbanken nie jest możliwa (z nielicznymi wyjątkami), jeżeli zagregowana inwestycja Raiffeisen Landesbanken w RBI AG (bezpośrednio i/lub pośrednio), jeżeli przedmiot tej sprzedaży nie zapewniłby osiągnięcia progu 50% kapitału zakładowego plus jedna akcja. Po wygaśnięciu okresu blokady (Lock-Up-Periode) stosuje się próg udziału w wysokości 40 procent kapitału zakładowego RBI AG.

(3) Zgodnie z ostatnim zawiadomieniem notyfikacyjnym o prawach głosu z dnia 7 września 2018 roku RLB NÖ Wien Sektorbeteiligungs GmbH posiada około 22,24 procent kapitału zakładowego spółki. Ponadto, ze względu na umowę konsorcjum w odniesieniu do RBI AG, Raiffeisen-Landesbanken oraz ich bezpośrednio i pośrednio spółki zależne posiadają bezpośrednio lub pośrednio prawa głosu łącznie z 193 449 778 akcji, co odpowiada ogólnemu udziałowi w prawach głosu wynoszącym około 58,81% (§§ 130 i 133 lit. 7 Ustawy

giełdowej), w tym na podstawie porozumień i umów, jako łącznie jedna osoba prawna w rozumieniu § 1 lit. 6 ÚbG (patrz raport bieżący opublikowany w dniu 7 września 2018 roku o notyfikacji posiadanego udziału w prawach głosu). Pozostałe akcje RBI AG znajdują się w wolnym obrocie. Zarząd nie posiada wiedzy o jakichkolwiek innych bezpośrednich lub pośrednich zaangażowaniach w kapitał zakładowy, które wynosiłyby co najmniej 10 procent.

(4) Statut nie zawiera żadnych szczególnych uprawnień kontrolnych przyznanych akcjonariuszom. Zgodnie z umową konsorcjalną w stosunku do RBI AG, dziewięciu członków Rady Nadzorczej RBI AG może być nominowanych przez Raiffeisen Landesbanken. Oprócz członków nominowanych przez Raiffeisen Landesbanken, rada nadzorcza RBI AG ma składać się dodatkowo z trzech niezależnych przedstawicieli akcjonariuszy mniejszościowych, niepowiązanych z Grupą Raiffeisen Bank Austria.

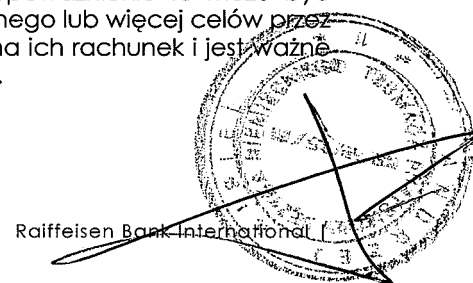
(5) Nie występuje kontrola praw głosu w odniesieniu do udziału kapitałowego posiadanego przez pracowników.

(6) Zgodnie ze statutem osoby, które ukończyły 68 lat, nie mogą zostać powołane na członka zarządu ani ponownie mianowane na kolejną kadencję. W przypadku Rady Nadzorczej osoby, które osiągnęły wiek 75 lat, nie mogą zostać wybrane na członków Rady Nadzorczej ani być ponownie wybrane na kolejną kadencję. Ponadto członkiem Rady Nadzorczej nie może być osoba, która posiada już osiem mandatów Rady Nadzorczej w spółkach giełdowych. Przewodnictwo w radzie nadzorczej spółki giełdowej liczy się przy tym dwukrotnie. Walne zgromadzenie może odstąpić od tego ograniczenia zwykłą większością oddanych głosów, o ile jest to prawnie dopuszczalne. Każda osoba wybrana do Rady Nadzorczej, która zasiada w innej radzie nadzorczej lub pełni funkcję przewodniczącego innej rady nadzorczej w spółkach giełdowych, musi ujawnić ten fakt Walnemu Zgromadzeniu. Ponadto nie istnieją przepisy ustawowe dotyczące powoływania i odwoływania członków Zarządu i Rady Nadzorczej. Statut Spółki stanowi, że jeżeli obowiązkowe przepisy ustawowe nie wymagają odmiennej większości, Walne Zgromadzenie podejmuje uchwały zwykłą większością głosów oddanych. W przypadkach, gdy prawo przewiduje większość inną niż zwykła większość głosów, odbywa się to w ramach kapitału zakładowego reprezentowanego przy podejmowaniu uchwały. W wyniku tego postanowienia członkowie Rady Nadzorczej mogą zostać odwołani przed upływem kadencji zwykłą większością głosów. Rada Nadzorcza może przyjąć zmiany w Statucie, które mają wpływ tylko na tekst jednolity. Uprawnienie to można przekazać komisjom. Ponadto nie ma żadnych innych przepisów prawnych dotyczących zmiany Statutu Spółki.

(7) Walne Zgromadzenie w dniu 4 czerwca 2014 r. upoważniło Zarząd na podstawie § 169 AktG, za zgodą Rady Nadzorczej, do podwyższenia kapitału zakładowego w terminie do 25 sierpnia 2019 r. – w razie potrzeby w jednej bądź w kilku transzach - o kwotę do 446 793 032,95 EUR poprzez emisję akcji na okaziciela obejmowanych w zamian za wkład pieniężny lub niepieniężny w liczbie do 146 489 519 (także w drodze pośredniego wykonania prawa poboru przez instytucję kredytową zgodnie z § 153 ust. 6 AktG) oraz za cenę emisyjną i na warunkach emisji zatwierdzonych przez Radą Nadzorczą. Zarząd jest ponadto upoważniony, za zgodą Rady Nadzorczej, do wyłączenia ustawowych praw poboru akcjonariuszy (i) jeżeli podwyższenie kapitału zakładowego następuje w zamian za wkład niepieniężny lub (ii) jeżeli podwyższenie kapitału nastąpi w zamian za wkład pieniężny, a akcje wyemitowane z wyłączeniem prawa poboru łącznie nie przekroczą 10 procent kapitału zakładowego (wyłączenie prawa poboru).

Walne Zgromadzenie w dniu 21 czerwca 2018 r. upoważniło Zarząd na podstawie § 65 ust. 1 (8) i (1a) i (1b) AktG do nabycia w celu umorzenia akcji własnych bez konieczności ponownego rozpatrywania kwestii umorzenia przez Walne Zgromadzenie. Udział akcji własnych, które mają zostać nabyte wraz z tymi już nabytymi, nie może przekroczyć 10% danego kapitału zakładowego Spółki. Okres upoważnienia do nabywania akcji własnych jest ograniczony do 30 miesięcy od dnia podjęcia uchwały przez Walne Zgromadzenie, tj. do 20 grudnia 2020 r. Minimalna kwota nabycia akcji własnych w ramach upoważnienia wynosi 1,00 EUR za akcję, najwyższa równoważna wartość do zapłaty przy nabywaniu akcji własnych nie może być wyższa niż 10% powyżej średniej nieważonej ceny zamknięcia z 10 dni sesyjnych poprzedzających wykonanie tego upoważnienia. Upoważnienie to może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku ratach i dla osiągnięcia jednego lub więcej celów - z wyjątkiem obrotu papierami wartościowymi - przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a Z 7 UGB) lub przez osoby trzecie na ich rachunek.

Zgodnie z § 65 (1b) AktG, Zarząd został także upoważniony, za zgodą Rady Nadzorczej, do podjęcia decyzji o zbyciu akcji własnych w sposób inny niż w transakcji giełdowej lub w drodze oferty publicznej z częściowym lub całkowitym wyłączeniem praw poboru i do ustalenia warunków przedmiotowego zbycia. Prawo poboru akcjonariuszy może zostać wyłączone tylko wtedy, gdy wykorzystanie akcji własnych ma miejsce w zamian za wkład niepieniężny, nabycie spółek, przedsiębiorstw, podmiotów gospodarczych lub udziałów bądź akcji w jednej lub kilku spółkach w kraju lub za granicą. Upoważnienie to może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku częściach w celu realizacji jednego lub więcej celów przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a lit. 7 UGB) lub przez osoby trzecie działające na ich rachunek i jest ważne przez okres pięciu lat od daty podjęcia uchwały, a więc do 20 czerwca 2023 r.

Niniejsze upoważnienie zastępuje upoważnienie udzielone przez Walne Zgromadzenie z dnia 16 czerwca 2016 roku. Zgodnie z § 65 ust. 1 lit. 8 AktG do nabywania i umorzenia akcji własnych. Od tego czasu żadne akcje własne nie zostały nabyte, czy to na podstawie wygasłego już upoważnienia z czerwca 2016 r, czy na podstawie obecnie obowiązującego upoważnienia z czerwca 2018 r.

Walne Zgromadzenie z dnia 21 czerwca 2018 roku upoważniło ponadto Zarząd zgodnie z postanowieniami § 65 ust. 1 pkt 7 AktG - w terminie 30 miesięcy od dnia podjęcia uchwały, czyli do 20 grudnia 2020 roku - do nabywania akcji własnych w celu obrotu papierami wartościowymi, który może być również przeprowadzany w transakcjach pozagiełdowych, przy czym pakiet akcji nabytych w tym celu na koniec każdego dnia nie może przekroczyć 5% odpowiedniego kapitału zakładowego Spółki. Równoważna wartość nabywanych akcji nie może być niższa niż połowa ceny zamknięcia na Giełdzie Papierów Wartościowych w Wiedniu w ostatnim dniu sesyjnym przed nabyciem i nie więcej niż dwukrotność ceny zamknięcia w ostatnim dniu obrotu przed nabyciem. Niniejsze upoważnienie może być wykonywane w całości lub w części lub w kilku częściach przez Spółkę, spółkę zależną (§ 189a pkt 7 UGB) lub przez osoby trzecie działające na ich rachunek.

(8) Istnieją następujące znaczące umowy, w których Spółka uczestniczy i które w przypadku zmiany kontroli w Spółce w wyniku oferty przejęcia wejdą w życie, zmienią się lub zakończą:

- RBI AG jest ubezpieczonym w ramach ubezpieczeń grupowych D&O dotyczących członków władz. Ochrona ubezpieczeniowa nadal istnieje w przypadku połączenia z innym podmiotem prawnym Grupy RBI. W przypadku połączenia z podmiotem prawnym spoza Grupy RBI, umowa ubezpieczenia automatycznie kończy się z końcem okresu ubezpieczenia, w którym połączenie staje się skuteczne. W takim przypadku ochrona ubezpieczeniowa istnieje tylko w przypadku roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia obowiązków przed połączeniem, które są zgłaszane ubezpieczycielowi przed zakończeniem całej polisy ubezpieczeniowej D&O w ramach grupy RBI, a następnie w uzgodnionym terminie po upływie pięciu lat.
- RBI AG jest członkiem Stowarzyszenia Banków Raiffeisen. W przypadku zmiany kontroli w RBI AG, w której akcjonariusze spoza Grupy Bankowej Raiffeisen Austria uzyskują kontrolę, członkostwo w Stowarzyszeniu Banków Raiffeisen i członkostwo w Raiffeisen Customer Guarantee Community Austria może się zakończyć. RBI AG pełni również centralną funkcję Grupy Bankowej Raiffeisen Austria na poziomie federalnym. W przypadku zmiany kontroli w RBI AG, umowy z tym związane (członkostwo w sieci płynności zgodnie z § 27a BWG, członkostwo w federalnym IPS zgodnie z art. 113 ust. 7 CRR) mogą ulec zakończeniu lub zmianie.
- Umowy refinansujące Spółki oraz umowy o finansowanie osób trzecich przez spółki zależne gwarantowane przez Spółkę przewidują, w przypadku zmiany kontroli, że kredytodawcy mogą żądać przedterminowej spłaty finansowania.

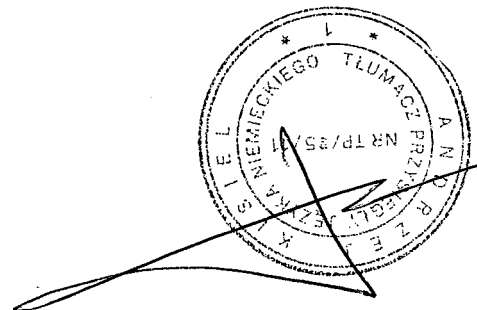
(9) Nie występują żadne umowy kompensacyjne pomiędzy Spółką a jej członkami Zarządu i Rady Nadzorczej lub pracownikami z uwagi na możliwość złożenia publicznej oferty przejęcia Spółki.

Wskaźniki wyników niefinansowych

Skonsolidowane sprawozdanie niefinansowe, które ma zostać przygotowane zgodnie z sekcją 267a austriackiego kodeksu handlowego (NaDiVeG - ustawa o zrównoważonym rozwoju i różnorodności) po raz pierwszy, jest oddzielnym raportem niefinansowym (raport zrównoważonego rozwoju). Raport ze szczegółowymi informacjami na temat zarządzania zrównoważonym rozwojem publikowany jest na stronie internetowej www.rbinternational.com → Über uns → Nachhaltigkeitsmanagement, a także zawiera informacje wymagane przez § 243a UGB dla firmy macierzystej

Ład korporacyjny

Raport dotyczący ładu korporacyjnego można znaleźć na stronie internetowej RBI (www.rbinternational.com → Investor Relations → Corporate Governance)

Raport ryzyka

Aktywne zarządzanie ryzykiem jest podstawową kompetencją RBI AG W celu skutecznego identyfikowania, klasyfikowania i zarządzania ryzykiem, Bank stale rozwija kompleksowe zarządzanie ryzykiem. Zarządzanie ryzykiem stanowi integralną część ogólnego zarządzania bankiem i, oprócz ram prawnych i regulacyjnych, uwzględnia charakter, zakres i złożoność działalności oraz wynikające z niej ryzyko. Raport o ryzyku wyjaśnia zasady i organizację zarządzania ryzykiem i przedstawia bieżącą pozycję ryzyka dla wszystkich istotnych ryzyk.

Zasady zarządzania ryzykiem

RBI AG posiada system zasad ryzyka oraz procedury pomiaru i monitorowania ryzyka, które mają na celu kontrolowanie istotnych ryzyk wszystkich banków i spółek specjalnych Grupy. Polityki ryzyka i zasady zarządzania ryzykiem są określane przez Zarząd. Zasady obejmują następujące polityki ryzyka:

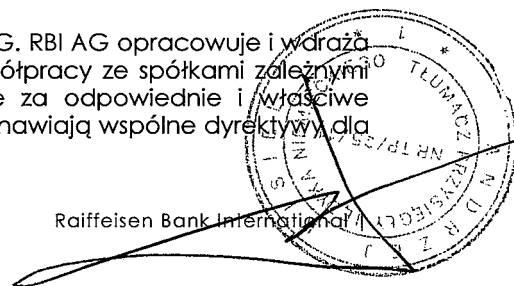
- Zarządzanie ryzykiem zintegrowanym: ryzyko kredytowe, ryzyko kraju, ryzyko rynkowe, ryzyko płynności oraz ryzyko operacyjne są zarządzane i traktowane jako kluczowe ryzyka w całej Grupie. W tym celu ryzyka te są mierzone, ograniczane, agregowane i porównywane z dostępnymi aktywami na pokrycie ryzyka.
- Ujednolicone metodologie: metody pomiaru ryzyka i ograniczenia ryzyka są wystandaryzowane wewnątrz Grupy w celu zapewnienia zgodnego i spójnego podejścia do zarządzania ryzykiem. Takie rozwiązanie jest efektywne z punktu widzenia rozwoju metod zarządzania ryzykiem oraz stanowi podstawę spójnego zarządzania bankiem we wszystkich krajach i liniach biznesowych w RBI.
- Planowanie ciągłe: strategię ryzyka oraz ryzyka kapitału są przeglądane na bazie rocznej a rezultat tego działania jest zatwierdzany podczas rocznego procesu budżetowania i planowania, gdzie kładzie się szczególny nacisk na zapobieganie koncentracji ryzyka.
- Niezależna kontrola: utrzymywany jest wyraźny podział pracowników i organizacji między operacjami biznesowymi a zarządzaniem ryzykiem i jego kontrolą.
- Kontrola ex ante i ex post: Ryzyka są konsekwentnie brane pod uwagę przy dystrybucji produktów i pomiarach wyników skorygowanych o ryzyko. Ryzyka są stale mierzone w zakresie sprzedaży produktów i pomiaru wydajności skorygowanego o ryzyko. W ten sposób zapewnione jest, że działalność w ogóle jest prowadzona wyłącznie pod kątem ryzyka i zwrotu i że unika się zachęt do podejmowania wysokiego ryzyka.

Poszczególne jednostki zarządzania ryzykiem w Grupie opracowują szczegółowe strategię ryzyka, które określają bardziej konkretne cele ryzyka i konkretne normy zgodne z tymi ogólnymi zasadami. Ogólna strategia ryzyka Grupy pochodzi ze strategii biznesowej Grupy i apetytu na ryzyko oraz dodaje aspekty związane z ryzykiem do planowanej struktury biznesowej i rozwoju strategicznego. Aspekty te obejmują na przykład limity strukturalne i cele współczynnika kapitałowego, które muszą zostać spełnione w procesie budżetowania oraz w zakresie podejmowanych decyzji biznesowych. Bardziej szczegółowe cele dla poszczególnych kategorii ryzyka są określone w szczegółowych strategiach ryzyka. Dla przykładu dla ryzyka kredytowego, zgodnie ze strategią RBI ustala limity portfela kredytowego dla poszczególnych krajów i segmentów oraz określa organ zatwierdzający kredyt dla wniosków o limit.

Organizacja zarządzania ryzykiem

Zarząd RBI AG zapewnia właściwą organizację i stały rozwój zarządzania ryzykiem. Decyduje o tym, które procedury należy zastosować do identyfikacji, pomiaru i monitorowania ryzyka oraz podejmuje decyzje kierunkowe zgodnie z raportami i analizami ryzyka. Zarząd jest wspierany w realizacji tych zadań przez niezależne jednostki zarządzania ryzykiem i specjalne komitety.

Funkcje zarządzania ryzykiem są realizowane na różnych poziomach RBI AG. RBI AG opracowuje i wdraża odpowiednie koncepcje jako macierzysta instytucja kredytowa i we współpracy ze spółkami zależnymi Grupy. Jednostki centralnego zarządzania ryzykiem są odpowiedzialne za odpowiednie i właściwe wdrożenie procesów zarządzania ryzykiem w spółce. W szczególności ustanawiają wspólne dyrektywy dla

spółki i Grupy oraz ustalają specyficzne dla biznesu standardy, narzędzia i praktyki w ramach zatwierdzonych budżetów na ryzyko.

Funkcję scentralizowanej i niezależnej kontroli ryzyka wymaganej przez ustawę Prawo bankowe pełni jednostka organizacyjna ds. Kontroli Ryzyka Grupy. Do jego zadań należy tworzenie zasad zarządzania ryzykiem w całym przedsiębiorstwie i kategoriach ryzyka, a także niezależne i neutralne raportowanie profilu ryzyka w tym do Komitetu ds. Ryzyka Rady Nadzorczej.

Komitety Ryzyka

Komitet ds. Ryzyka Grupy jest nadrzędnym organem decyzyjnym dla wszystkich tematów Grupy związanych z ryzykiem. Decyduje o metodach zarządzania ryzykiem i koncepcjach zarządzania, które są stosowane w całej Grupie i istotnych podobszarach oraz odpowiada za bieżące opracowywanie i wdrażanie metod i parametrów pomiaru ryzyka i udoskonalania instrumentów sterujących. Obejmują one apetyt na ryzyko, różne budżety ryzyka i limity na poziomie całego banku, a także monitorowanie bieżącej sytuacji ryzyka, z uwzględnieniem odpowiedniej kapitalizacji i odpowiednich limitów ryzyka. Zatwierdza różne działania w zakresie zarządzania ryzykiem i zarządzania (np. przydział budżetów na ryzyko) i wspiera Zarząd w tych działaniach.

Komitet ds. Aktywów i Pasywów Grupy ocenia i zarządza ryzykiem bilansowym i ryzykiem płynności oraz ustala metodologię wewnętrznego systemu cen transferowych. W tym kontekście wykonuje podstawowe zadania związane z długoterminowym planowaniem refinansowania i definiowaniem środków zabezpieczających dla strukturalnej stopy procentowej i ryzyka walutowego. Komitet Zabezpieczenia Kapitału jest podkomitetem Komitetu Aktywów i Pasywów Grupy i zarządza ryzykiem walutowym pozycji kapitałowej Grupy.

Komitet Ryzyka Rynkowego zarządza ryzykiem z ksiąg handlowych i bankowych oraz ustala odpowiednie limity i procedury. W szczególności wyniki działalności, zidentyfikowane ryzyka i zmierzone wykorzystanie limitów a także wyniki analiz scenariuszy i testów warunków skrajnych dla ryzyka rynkowego są uwzględnione w tym zarządzaniu.

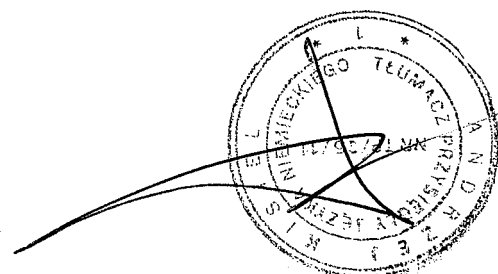
Komitety Kredytowe składają się z przedstawicieli obszarów rynku i wsparcia, w których liczba pracowników jest różna w zależności od klienta dla klientów korporacyjnych, instytucji finansowych, sektora publicznego i handlu detalicznego. Decydują o konkretnych kryteriach udzielania pożyczek dla poszczególnych segmentów klientów i krajów oraz podejmują wszelkie decyzje kredytowe ich dotyczące w ramach procesu zatwierdzania kredytu oraz przydzielania kompetencji w oparciu o rating i wolumen.

Komitet Kredytów Trudnych jest podstawowym organem w procesie oceny i podejmowania decyzji z klientami problemowymi. Składa się głównie z osób podejmujących decyzje w zakresie ryzyka. Jego przewodniczącym jest Chief Risk Officer (CRO) RBl. Pozostałymi członkami głoszącymi są członkowie zarządu odpowiedzialni za segmenty klientów, dyrektor finansowy (CFO), a także odpowiedni dział i szefowie działów z działu zarządzania ryzykiem i zarządzania ekspozycjami specjalnymi (windykacja).

Komitet Sekurytyzacyjny jest organem decyzyjnym w odniesieniu do wniosków o limit odnoszących się do pozycji sekurytyzacyjnych w kontekście konkretnych uprawnień decyzyjnych i opracowuje proponowane zmiany w strategii sekurytyzacji dla Zarządu. Ponadto Komitet Sekurytyzacji służy jako platforma wymiany informacji dotyczących pozycji sekurytyzacyjnych i zmian na rynku.

Pod przewodnictwem CRO, Komitet Zarządzania i Kontroli Ryzyka Operacyjnego Grupy składa się z między innymi przedstawicieli jednostek biznesowych (klientów detalicznych, rynkowych i korporacyjnych), jak również przedstawicieli Compliance, systemu kontroli wewnętrznej (ICS), operacji, bezpieczeństwa i ochrony. Organowi temu powierza się zarządzanie ryzykiem operacyjnym (w tym ryzykiem behawioralnym) w celu uzyskania i ustanowienia strategii ryzyka operacyjnego w oparciu o profil ryzyka i strategię biznesową oraz podejmowanie decyzji na temat środków, kontroli i akceptacji ryzyka na tej podstawie.

Komitet Awaryjny i Naprawy to organ decyzyjny zwoływany przez Zarząd. Skład Komitetu może się różnić w zależności od intensywności lub ukierunkowania (np. Kapitału i / lub płynności) wymagań specyficznych dla sytuacji. Głównym zadaniem Komitetu jest utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej w rozumieniu BaSAG (austriackiej ustawy o restrukturyzacji i rozrachunku bankowym) lub BRRD (dyrektywa w sprawie odzyskiwania środków bankowych i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) w przypadku krytycznej sytuacji finansowej.

Zapewnienie jakości i weryfikacja

Zapewnienie jakości w zakresie zarządzania ryzykiem oznacza zapewnienie integralności, niezawodności i dokładności procesów, modeli, obliczeń i źródeł danych. Powinno to zapewnić zgodność ze wszystkimi wymogami prawnymi Grupy i spełnienie najwyższych wymagań jakościowych w odniesieniu do działań związanych z zarządzaniem ryzykiem.

Te aspekty są koordynowane przez Departament Zgodności Grupy, który stale analizuje system kontroli wewnętrznej i - jeśli powoduje to konieczność dostosowania - jest również odpowiedzialny za monitorowanie wdrożenia.

Dwie ważne funkcje niezależnego audytu są wykonywane przez dział audytu i zgodności. Korzystanie z niezależnego audytu wewnętrznego jest wymogiem ustawowym i centralnym elementem systemu kontroli wewnętrznej. Departament Audytu okresowo dokonuje przeglądu wszystkich procesów biznesowych, a tym samym znacząco przyczynia się do ich bezpieczeństwa i poprawy. Raporty stworzone w tym celu są kierowane bezpośrednio do Zarządu Grupy i są regularnie omawiane na jego posiedzeniach.

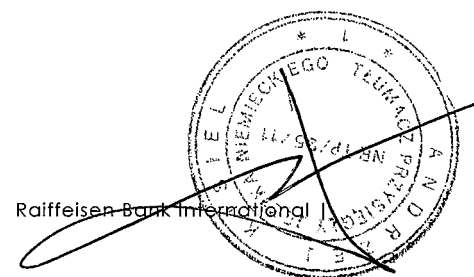
Departament Zgodności jest odpowiedzialny za wszystkie kwestie związane z przestrzeganiem wymogów prawnych oprócz i w ramach systemu kontroli wewnętrznej. Monitoruje zgodność z istniejącymi przepisami w codziennych operacjach.

Ponadto firmy audytorskie przeprowadzają w pełni niezależny i obiektywny audyt wolny od potencjalnych konfliktów interesów w ramach badania rocznych sprawozdań finansowych. Wreszcie, Grupa podlega również bieżącemu monitorowaniu przez Europejski Bank Centralny, Austriacki Urząd ds. Rynku Finansowego i lokalne organy nadzoru w krajach, w których ma oddziały lub spółki zależne.

Ogólne zarządzanie ryzykiem

Zapewnienie odpowiedniego kapitału jest jednym z kluczowych celów Grupy. Wymagane zasoby kapitałowe są regularnie oceniane na podstawie ryzyka określonego za pomocą modeli wewnętrznych, przy czym wybór stosowanych modeli uwzględnia istotność ryzyka ocenianego w rocznej ocenie ryzyka. Ta koncepcja zarządzania ryzykiem w Grupie uwzględnia wymogi kapitałowe zarówno z perspektywy regulacyjnej (trwałość i kontynuacja działalności) jak i z ekonomicznego punktu widzenia (perspektywa ratingu docelowego). Obejmuje zatem ilościowe aspekty procesu oceny adekwatności kapitału wewnętrznego (ICAAP) zgodnie z wymogami prawa. Cały proces ICAAP w Grupie jest corocznie kontrolowany w ramach oceny regulacyjnej instytucji kredytowych RBI (RBI-Kreditinstitutsgruppe).

Ramy ryzyka apetytu (RAF) ograniczają ogólne ryzyko Grupy zgodnie ze strategicznymi celami biznesowymi Grupy i alokują kapitał ryzyka obliczony do różnych kategorii ryzyka i obszarów działalności biznesowej. Podstawowym celem RAF jest ograniczenie ryzyka, szczególnie w niekorzystnych scenariuszach i dla dużych pojedynczych ryzyk w taki sposób, aby zapewnić zgodność minimalnych wymogów regulacyjnych. RAF opiera się zatem na trzech filarach ICAAP (ocena docelowa, kontynuacja działalności, perspektywa zrównoważonego rozwoju) i ustala limity ryzyka koncentracji dla rodzajów ryzyka sklasyfikowanych jako istotne w ocenie ryzyka. Ponadto apetyt na ryzyko, przyjęty przez Zarząd oraz strategia ryzyka Grupy i jej realizacja są regularnie raportowane Komitetowi ds. Ryzyka Rady Nadzorczej.

Cel	Ryzyko	Metoda pomiaru	Poziom ufności
Perspektywa oceny celu	Ryzyko niezdolności do zaspokojenia roszczeń od posiadaczy długów Grupy	Nieoczekiwana strata w horyzoncie rocznym ryzyka (kapitał ekonomiczny) nie może przekraczać teraźniejszości poziomu kapitału własnego i zobowiązań podporządkowanych	99,92 procent uzyskany z prawdopodobieństwo domyślnego ratingu docelowego
Perspektywa Going-Concern	Ryzyko niespełnienia wymogu kapitału regulacyjnego zgodnie z CRR	Zdolność do podejmowania ryzyka (przewidywany zysk plus kapitał przekraczający wymogi regulacyjne) nie może przekroczyć wartości zagrożonej Grupy (horyzont ryzyka 1 roku)	95 procent – odzwierciedlając gotowość właścicieli do udostępniania dodatkowych środków własnych
Perspektywa zrównoważonego rozwoju	Ryzyko spadku poniżej zrównoważonego wskaźnika Poziomu 1 w cyklu gospodarczym	Prognoza kapitałów i zysków na trzyletni okres planowania oparty na założeniach znacznego pogorszenia koniunktury w gospodarce	85-90 procent – w oparciu o potencjalne decyzje kierownictwa dotyczące tymczasowego ograniczenia ryzyka lub pozyskania dodatkowego kapitału własnego

Perspektywa oceny celu

W perspektywie ratingu oceny celu ryzyko mierzy się kapitałem ekonomicznym, który jest porównywalnym wskaźnikiem ryzyka dla wszystkich rodzajów ryzyka. Jest on obliczany jako suma nieoczekiwanych strat z transakcji wszystkich jednostek Grupy w różnych kategoriach ryzyka (ryzyko kredytowe, kapitałowe, rynkowe, płynnościowe, makroekonomiczne i operacyjne oraz ryzyko z innych rzeczowych aktywów trwałych). Ponadto, uwzględniono ogólny bufor dla innych rodzajów ryzyka, które nie są wyraźnie określone ilościowo.

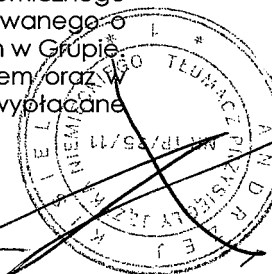
Poniższa tabela przedstawia udziały rodzajów ryzyka w kapitale ekonomicznym:

w tys. €	2018	Antell	2017	Antell
Ryzyko inwestycyjne	1.957.305	62,2%	2.375.902	68,9%
Ryzyko kredytowe klientów korporacyjnych	511.939	16,3%	448.070	13,0%
Ryzyko rynkowe	119.952	3,8%	77.670	2,3%
Ryzyko operacyjne	102.268	3,2%	86.162	2,5%
Ryzyko kredytowe sektora publicznego	83.282	2,6%	117.988	3,4%
Ryzyko kredytowe banków	74.081	2,4%	75.686	2,2%
Ryzyko innych rzeczowych aktywów trwałych	55.900	1,8%	42.655	1,2%
Ryzyko kredytowe klientów detalicznych	45.090	1,4%	0	0,0%
Ryzyko makroekonomiczne	33.301	1,1%	43.019	1,2%
Ryzyko CVA	14.691	0,5%	17.084	0,5%
Bufor ryzyka	149.890	4,8%	164.212	4,8%
Łącznie	3.147.698	100,0%	3.448.448	100,0%

Celem obliczenia kapitału ekonomicznego jest określenie kapitału, który byłby wymagany, aby obsłużyć wszystkie roszczenia klientów i wierzycieli nawet w przypadku tak rzadkich strat. Grupa wykorzystuje poziom ufności 99,92% do obliczenia kapitału ekonomicznego, który wynika z prawdopodobieństwa niewypłacalności docelowego ratingu. Na podstawie empirycznych ocen agencji ratingowych wybrany poziom ufności odpowiada ratingowi pojedynczego A.

Kapitał ekonomiczny służy jako ważny instrument zarządzania ryzykiem w Grupie. Limity kapitału ekonomicznego są przydzielane poszczególnym jednostkom biznesowym w rocznym procesie budżetowania i są uzupełniane o limity wielkości, wrażliwości lub wartości zagrożonej dla zarządzania operacyjnego. Takie planowanie w ramach Grupy odbywa się na zasadzie rotacji przez okres trzech lat i dotyczy zarówno przyszłego rozwoju kapitału ekonomicznego jak i dostępnego kapitału wewnętrznego. Kapitał ekonomiczny ma zatem znaczący wpływ na planowanie przyszłych pożyczek i całkowity limit ryzyka rynkowego.

Pomiar wyników skorygowany o ryzyko opiera się również na wskaźniku kapitału ekonomicznego. Rentowność jednostki biznesowej jest badana w odniesieniu do kwoty kapitału ekonomicznego przypisanego danej jednostce (zysk skorygowany o ryzyko w odniesieniu do kapitału skorygowanego o ryzyko, RORAC), co daje porównywalny wskaźnik wyników dla wszystkich jednostek biznesowych w Grupie. Wskaźnik ten jest z kolei wykorzystywany jako kluczowa liczba w ogólnym zarządzaniu bankiem oraz w przyszłych alokacjach kapitału na jednostki biznesowe i wpływa na wynagrodzenie wypłacane kierownictwu Grupy.

Perspektywa Going-Concern

Oprócz perspektywy ratingu docelowego, ocena odpowiednich zasobów kapitałowych z naciskiem na dalsze istnienie Grupy opiera się na zasadzie kontynuacji działalności. Również w tym przypadku ryzyko porównuje się z odpowiednią zdolnością do ponoszenia ryzyka - w odniesieniu do kapitału regulacyjnego i wymogu w zakresie funduszy własnych.

Zgodnie z celem zabezpieczenia, oczekiwane zyski, rezerwy na przewidywane ryzyko i nadwyżki funduszy własnych (z uwzględnieniem różnych limitów kredytowych) są liczone jako zdolność do ponoszenia ryzyka. Jest to porównywane z wartością zagrożoną (w tym stratami oczekiwanymi) obliczoną przy użyciu metod podobnych do tych stosowanych w perspektywie ratingu docelowego (z niższym poziomem ufności 95 %). Dzięki takiemu podejściu Grupa zabezpiecza wystarczającą kapitalizację z perspektywy regulacyjnej (kontynuacji działalności) z pożądanym poziomem prawdopodobieństwa.

Perspektywa zrównoważonego rozwoju

Perspektywa zrównoważonego rozwoju ma na celu zapewnienie, aby Grupa miała wystarczająco wysoki współczynnik kapitałowy Poziomu 1 na koniec wieloletniego okresu planowania, nawet w nieoczekiwanie pogarszającym się otoczeniu makroekonomicznym. Analiza opiera się na wieloletnim makroekonomicznym teście warunków skrajnych, który symuluje hipotetyczne zmiany na rynku w znaczącym, ale realistycznym spowolnieniu gospodarczym. W miarę jak pojawiają się parametry ryzyka, wykorzystywane są krzywe rentowności, kursy wymiany i ceny papierów wartościowych, ale także zmiany prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązań lub migracji ratingów w portfelu kredytowym.

Głównym celem tego zintegrowanego testu warunków skrajnych jest wynikowy wskaźnik Poziomu 1 na koniec perspektywy wieloletniej. Nie powinno to odbiegać od trwałej wartości, a tym samym nie powinno powodować znaczących podwyższeń kapitału lub głębokich ograniczeń koniecznej wielkości działalności. Wymagana obecnie kapitalizacja podstawowa wynika zatem z potencjału ekonomicznego. Zakładany scenariusz spadku obejmuje tworzenie niezbędnych rezerw ryzyka i potencjalnych efektów procyklicznych (prowadzących do wzrostu wymogów kapitałowych regulacyjnych), jak również efektów walutowych oraz innych składników wyceny i dochodu.

Ta perspektywa uzupełnia zatem zwykły pomiar ryzyka oparty na koncepcji wartości zagrożonej (która zasadniczo opiera się na danych historycznych). Obejmuje również wyjątkowe i historycznie nieobserwowalne sytuacje rynkowe i oszacuje potencjalny wpływ tych zmian. Test warunków skrajnych umożliwi również analizę koncentracji ryzyka (np. w poszczególnych pozycjach, sektorach gospodarki lub regionach) i zapewni wgląd w rentowność, płynność i wypłacalność w wyjątkowych okolicznościach. Na tej podstawie zarządzanie ryzykiem w Grupie aktywnie zarządza dywersyfikacją portfela. Na przykład poprzez pełną całkowitą ekspozycję w poszczególnych sektorach i krajach lub poprzez ciągłe dostosowywanie odpowiednich standardów kredytowych.

Ryzyko kredytowe

Ryzyko kredytowe jest największym ryzykiem w działalności Grupy. Ryzyko kredytowe to ryzyko poniesienia strat finansowych, jeżeli klient lub kontrahent Grupy nie spełni swoich zobowiązań umownych wobec Grupy. Ryzyko kredytowe powstaje głównie w związku z kredytami i pożyczkami udzielonymi bankom, pożyczkami i kredytami udzielonymi klientom, a także zobowiązaniami kredytowymi i gwarancjami finansowymi. Grupa jest również narażona na inne ryzyko kredytowe wynikające z inwestycji w zadłużenie i inne ekspozycje na działalność handlową, instrumenty pochodne, porozumienia rozliczeniowe i umowy z przyrzeczeniem odkupu.

Proces aplikowania o kredyt

W sektorze innym niż detaliczny każda pożyczka przechodzi proces podejmowania decyzji kredytowej, zanim zostanie przyznana. Oprócz udzielania nowych pożyczek, proces ten obejmuje również podwyższenia kredytów, przedłużenia i kredyty w rachunku bieżącym a także zmiany okoliczności związanych z ryzykiem, które stanowiły podstawę pierwotnej decyzji kredytowej (np. sytuacja gospodarcza kredytobiorcy, cel lub zabezpieczenie). Wykorzystywany jest również przy ustalaniu limitów dla kredytobiorców w transakcjach handlowych i emisyjnych, a także w innych limitach ryzyka kredytowego i zasobach.

Decyzje kredytowe są podejmowane zgodnie z wielkością i charakterem pożyczki na podstawie hierarchicznego porządku władzy. W przypadku indywidualnych decyzji kredytowych i regularnej oceny ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta należy zawsze uzyskać zgodę departamentów rynku

i zapleczu. W przypadku rozbieżnych ocen poszczególnych posiadaczy kompetencji, następny wyższy poziom kompetencji jest aktywowany poprzez procedurę eskalacji za pomocą zlecenia kompetencji.

W kwietniu podpisano umowę sprzedaży podstawowej działalności bankowej Raiffeisen Bank Polska S.A. poprzez podział na bank BGZ BNP Paribas S.A., spółkę zależną BNP Paribas S.A. (BNP). RBI przekazał pozostałą działalność Raiffeisen Bank Polska S.A., składającą się głównie z portfela detalicznych kredytów hipotecznych w walutach obcych, do polskiego oddziału RBI AG.

Poniższa tabela przedstawia całkowitą ekspozycję kredytową według klasy aktywów:

w tys. €	2018	Udział	2017	Udział
Klienci korporacyjni	34.248.392	46,9%	30.352.359	47,9%
Finansowanie projektów	2.285.772	3,1%	2.285.447	3,6%
Klienci detaliczni	3.231.751	4,4%	0	0,0%
Banki	16.405.224	22,5%	18.919.400	29,9%
Sektor publiczny	16.835.683	23,1%	11.775.979	18,6%
łącznie	73.006.822	100,0%	63.333.185	100,0%

Portfel kredytowy – Klienci korporacyjni

Wewnętrzne modele ratingowe dla klientów korporacyjnych uwzględniają zarówno czynniki jakościowe, jak i różne dane bilansowe i zyski, które obejmują różne aspekty zdolności kredytowej klienta dla różnych branż i krajów. Ponadto model małego biznesu obejmuje również komponent do prowadzenia konta.

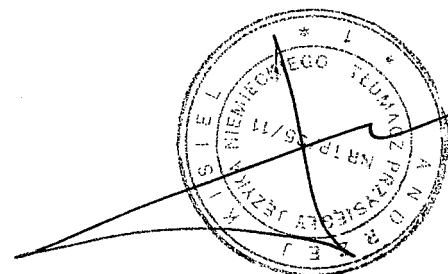
Poniższa tabela przedstawia całkowitą ekspozycję kredytową według wewnętrznych ratingów dla klienta korporacyjnego (dużych, średnich i małych klientów korporacyjnych). Dla celów prezentacji poszczególne stopnie skali ratingowej zostały połączone w dziewięć głównych ocen klas.

w tys. €		2018	Anteil	2017	Anteil
1	Ryzyko minimalne	4.669.102	13,6%	4.234.841	14,0%
2	Doskonała zdolność kredytowa	8.739.378	25,5%	7.338.638	24,2%
3	Bardzo dobra zdolność kredytowa	6.764.990	19,8%	5.070.761	16,7%
4	Dobra zdolność kredytowa	4.976.510	14,5%	5.610.697	18,5%
5	Solidna pozycja kredytowa	5.787.680	16,9%	4.725.897	15,6%
6	Akceptowalna pozycja kredytowa	1.832.702	5,4%	1.695.912	5,6%
7	Marginalna zdolność kredytowa	308.633	0,9%	231.779	0,8%
8	Słaba zdolność kredytowa / poniżej standardu	331.012	1,0%	309.342	1,0%
9	Bardzo słaba zdolność kredytowa / wątpliwa	35.010	0,1%	165.311	0,5%
10	Standardowy	791.786	2,3%	958.895	3,2%
NR	Nie klasyfikowany	11.589	0,0%	10.287	0,0%
łącznie		34.248.392	100,0%	30.352.359	100,0%

Całkowite zaangażowanie kredytowe dla klientów korporacyjnych wzrosło o 3.894.033 tys. EUR w porównaniu z końcem 2017 r. do 34.248.392 tys. EUR.

Wzrost klasy ratingowej 2 o 1 400 740 tys. EUR do wysokości 8 739 378 tys. EUR wynikał przede wszystkim ze wzrostu transakcji repo w Austrii, który został częściowo skompensowany spadkiem w Wielkiej Brytanii. Ponadto finansowanie pożyczek w Austrii i Niemczech odnotowało wzrost. Klasa ratingowa 3 odnotowała wzrost o 1.694.229 tys. EUR do wysokości 6.764.990 tys. EUR, co było związane z finansowaniem ramowym w Wielkiej Brytanii i Luksemburgu, a także finansowaniem pożyczek we Francji, Austrii, Czechach i Szwajcarii. Wzrost oceny ratingowej 5 o 1.061.783 tys. EUR do wysokości 5.787.680 tys. EUR wynikał z przesunięcia ratingu klienta w Singapurze z klasy ratingowej 4, jak również z finansowania dłużnego i bieżącego.

W przypadku finansowania inwestycji istnieje pięciostopniowy model ratingowy, który uwzględnia zarówno indywidualne prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania, jak i dostępne zabezpieczenie. Skład wolumenu finansowania inwestycji jest następujący:

w tys. €		2018	Udział	2017	Udział
6,1	Doskonała ocena projektu - bardzo niskie ryzyko	1.690.396	74,0%	1.563.041	68,4%
6,2	Dobra ocena projektu - niskie ryzyko	225.636	9,9%	383.081	16,8%
6,3	Wystarczająca zdolność kredytowa projektu - średnie ryzyko	2.164	0,1%	26.108	1,1%
6,4	Słaba wiarygodność kredytowa projektu - wysokie ryzyko	39.582	1,7%	4.757	0,2%
6,5	Standardowy	154.513	6,8%	193.811	8,5%
NR	Nie klasyfikowany	173.481	7,6%	114.650	5,0%
Łącznie		2.285.772	100,0%	2.285.447	100,0%

Ekspozycja kredytowa na wiarygodności zgłoszone w ramach finansowania projektu wzrosła o 325 tys. EUR na dzień 31 grudnia 2018 r. do wysokości 2 285 772 tys. EUR.

Portfel kredytowy - Klienci detaliczni

Poniższa tabela przedstawia całkowitą ekspozycję kredytową według ratingu wewnętrznego dla klientów detalicznych:

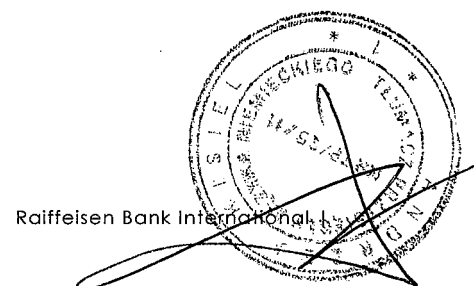
w tys. €		2018	Udział
0,5	Ryzyko minimalne	2.029.459	62,8%
1,0	Doskonała zdolność kredytowa	346.466	10,7%
1,5	Bardzo dobra zdolność kredytowa	83.580	2,6%
2,0	Dobra zdolność kredytowa	100.462	3,1%
2,5	Solidna pozycja kredytowa	70.450	2,2%
3,0	Akceptowalna pozycja kredytowa	126.938	3,9%
3,5	Marginalna zdolność kredytowa	33.980	1,1%
4,0	Słaba zdolność kredytowa / poniżej standardu	53.444	1,7%
4,5	Bardzo słaba zdolność kredytowa / wątpliwa	10.909	0,3%
5,0	Standardowy	243.197	7,5%
NR	Nie klasyfikowany	132.867	4,1%
Łącznie		3.231.751	100,0%

Portfel kredytowy - Banki

Poniższa tabela przedstawia całkowite zaangażowanie kredytowe wobec instytucji kredytowych (z wyłączeniem banków centralnych) według ratingu wewnętrznego. Prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w tej klasie aktywów są określane przez połączenie wewnętrznych i zewnętrznych ratingów kredytowych (lub możliwych do zaobserwowania wartości domyślnych) i dane zewnętrzne.

w tys. €		2018	Udział	2017	Udział
1	Ryzyko minimalne	2.561.163	15,6%	2.403.990	12,7%
2	Doskonała zdolność kredytowa	6.680.272	40,7%	1.907.743	10,1%
3	Bardzo dobra zdolność kredytowa	5.002.354	30,5%	12.181.881	64,4%
4	Dobra zdolność kredytowa	1.030.192	6,3%	966.742	5,1%
5	Solidna pozycja kredytowa	669.620	4,1%	804.530	4,3%
6	Akceptowalna pozycja kredytowa	266.501	1,6%	306.548	1,6%
7	Marginalna zdolność kredytowa	15.516	0,1%	126.952	0,7%
8	Słaba zdolność kredytowa / poniżej standardu	169.061	1,0%	203.879	1,1%
9	Bardzo słaba zdolność kredytowa / wątpliwa	121	0,0%	4.183	0,0%
10	Standardowy	8.288	0,1%	9.304	0,0%
NR	Nie klasyfikowany	2.136	0,0%	3.649	0,0%
Łącznie		16.405.224	100,0%	18.919.400	100,0%

Łączna ekspozycja kredytowa wyniosła na koniec roku 16.405.224 tys. EUR i odnotowała spadek w porównaniu z rokiem 2017 o 2 514 176 tys. EUR. Spadek ten wynikał głównie ze sprzedaży polskiej podstawowej działalności bankowej. Również klasy ratingowe 2 i 3 przeszły zmiany, które wynikały głównie z poprawy ratingów banków Raiffeisen.

Portfel kredytowy – Sektor publiczny

Inną grupą klientów jest sektor publiczny, banki centralne, a także regionalne i inne podmioty państwowe. Poniższa tabela przedstawia łączną ekspozycję kredytową wobec sektora publicznego (w tym banków centralnych) według ratingu wewnętrznego:

w tys. €		2018	Udział	2017	Udział
1	Ryzyko minimalne	1.054.165	6,3%	1.410.877	12,0%
2	Doskonała zdolność kredytowa	13.447.712	79,9%	8.384.364	71,2%
3	Bardzo dobra zdolność kredytowa	930.867	5,5%	585.005	5,0%
4	Dobra zdolność kredytowa	693.841	4,1%	774.813	6,6%
5	Solidna pozycja kredytowa	490.222	2,9%	442.934	3,8%
6	Akceptowalna pozycja kredytowa	169.494	1,0%	143.763	1,2%
7	Marginalna zdolność kredytowa	19.057	0,1%	7.138	0,1%
8	Słaba zdolność kredytowa / poniżej standardu	3.836	0,0%	16.261	0,1%
9	Bardzo słaba zdolność kredytowa / wątpliwa	26.488	0,2%	10.755	0,1%
10	Standardowy	0	0,0%	70	0,0%
NR	Nie klasyfikowany	0	0,0%	0	0,0%
Łącznie		16.835.683	100,0%	11.775.979	100,0%

W porównaniu z końcem 2017 r. zaangażowanie kredytowe w sektorze publicznym wzrosło o 5 059 704 tys. EUR do wysokości 6 835 683 tys. EUR. Wzrost ratingu A2 o 5 063 348 tys. EUR do wysokości 13 447 712 tys. EUR wynikał z depozytów w Oesterreichische Nationalbank.

Zarządzanie portfelem kredytowym

Zarządzanie portfelem kredytowym w Grupie opiera się, między innymi, na strategii portfela kredytowego, która z kolei jest opiera się na strategii biznesowej i ryzyka. Wybrana strategia ogranicza udzielanie pożyczek w różnych krajach, branżach lub rodzajach produktów, unikając w ten sposób koncentracji niepożądanych zagrożeń. Umożliwia to podejmowanie strategicznych decyzji na wczesnym etapie pod względem przyszłej ekspozycji kredytowej.

Portfel kredytowy RBI AG jest szeroko zdywersyfikowany, zarówno pod względem regionów, jak i branż. Podział geograficzny należności bilansowych i pozabilansowych odzwierciedla szeroką dywersyfikację działalności kredytowej na rynkach europejskich. Roszczenia te rozkładają się według regionów w następujący sposób dla krajów ryzykownych (kraje z ekspozycją kredytową przekraczającą 1 mld EUR są przedstawione oddzielnie):

w tys. €	2018	Udział	2017 ¹	Udział
Austria	32.145.939	44,0%	25.750.344	40,7%
Niemcy	7.889.752	10,8%	7.981.841	12,6%
Wielka Brytania	4.753.446	6,5%	4.940.076	7,8%
Polska	4.527.834	6,2%	2.289.612	3,6%
Francja	3.411.128	4,7%	2.311.383	3,6%
Szwajcaria	2.090.161	2,9%	2.012.461	3,2%
Luxemburg	1.621.344	2,2%	921.161	1,5%
Rosja	1.461.724	2,0%	1.701.516	2,7%
USA	1.431.375	2,0%	1.710.219	2,7%
Daleki Wschód	1.416.584	1,9%	1.340.508	2,1%
Czechy	1.382.293	1,9%	1.354.654	2,1%
Rumunia	1.193.745	1,6%	1.223.879	1,9%
Holandia	1.127.720	1,5%	1.259.158	2,0%
Hiszpania	1.014.978	1,4%	787.075	1,2%
Pozostałe	7.538.798	10,3%	7.749.297	12,2%
Łącznie	73.006.822	100,0%	63.333.185	100,0%

¹ Korekta danych za poprzedni rok z powodu przejścia z kraju wysokiego ryzyka do kraju wysokiego ryzyka, z uwzględnieniem gwaranta

Portfel kredytowy RBI AG wzrósł o 9 673 637 tys. EUR do wysokości 73 006 822 tys. EUR. Największy wzrost o 6 395 595 tys. EUR do wysokości 32 143 939 tys. EUR odnotowano w Austrii, co było wynikiem wzrostu depozytów w Oesterreichische Nationalbank i finansowania pożyczek. Wzrost w Polsce o 2.238.222 tys. EUR do wysokości 4.527.834 tys. EUR wynikał z przeniesienia pozostałej działalności Raiffeisen Bank Polska S.A., składającej się głównie z portfela detalicznych walutowych kredytów hipotecznych, do polskiego oddziału RBI AG. Wzrost ten został jednak częściowo skompensowany spadkiem finansowania pożyczek. Francja odnotowała wzrost o 1 099,745 tys. EUR do wysokości 3 411 128 tys. EUR. Było to spowodowane wzrostem

portfela obligacji, finansowania ramowego i kredytowego, a także transakcji na rynku pieniężnym i transakcjach repo. W Luksemburgu nastąpił wzrost o 700 183 tys. EUR do wysokości 1 621 344 tys. EUR, co było spowodowane kredytem i ogólnym finansowaniem oraz wzrostem portfela obligacji.

W ramach polityki ryzyka i ratingu kredytowego RBI AG sektor kredytobiorcy również przyciąga uwagę. Największy sektorowy udział w portfelu kredytowym przypada na sektor bankowy, co w dużej mierze można przypisać austriackiemu sektorowi Raiffeisen. Sektor publiczny przypisuje się głównie posiadaniu papierów wartościowych Republiki Austrii jako emitenta.

Poniższa tabela przedstawia ekspozycję kredytową według struktury branżowej klientów:

w tys. €	2018	Udział	2017	Udział
Kredyty i ubezpieczenia	32.924.066	45,1%	29.557.283	46,7%
Obsługa nieruchomości, wynajem majątku ruchomego, usługi biznesowe	9.155.982	12,5%	8.794.547	13,9%
Administracja publiczna, obrona narodowa, ubezpieczenie społeczne	7.285.955	10,0%	6.840.031	10,8%
Produkcja i manufaktura	6.635.667	9,0%	6.847.167	10,5%
Handel; Konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych i artykułów gospodarstwa domowego	6.348.130	8,6%	5.711.127	8,8%
Rolnictwo i leśnictwo, rybołówstwo i hodowla ryb, górnictwo i kopalnictwo	5.522	0,0%	4.373.671	6,7%
Budownictwo	1.396.111	1,9%	1.383.663	2,1%
Transport i komunikacja	939.051	1,3%	877.358	1,4%
Edukacja, zdrowie, usługi weterynaryjne i socjalne, inne usługi publiczne i osobiste	855.060	1,2%	677.820	1,1%
Zaopatrzenie w energię i wodę	1.144.658	1,6%	621.703	1,0%
Gospodarstwa domowe	3.077.530	4,2%	0	0,0%
Pozostałe	3.239.090	4,4%	2.083.826	3,3%
Łącznie	73.006.822	100,0%	63.333.185	100,0%

Szczegółowa analiza portfela kredytowego opiera się na podziale na poziomy ratingu. Ocena klienta jest dostosowana do indywidualnych potrzeb i tym samym oddzielona dla różnych klas ekspozycji. Do oceny kredytowej wykorzystywane są wewnętrzne procedury klasyfikacji kredytowej (modele ratingowe i scoringowe), które są również zatwierdzone centralnie. Modele ratingowe w głównych segmentach innych niż detaliczne - klienci korporacyjni i banki mają po dziesięć poziomów ratingowych i dziesięć dla sektora publicznego. Zarówno dla oceny, jak i walidacji dostępne są odpowiednie narzędzia programowe (na przykład do wyceny przedsiębiorstwa, oceny i domyślnej bazy danych).

Zabezpieczenie jest podstawową strategią i aktywnie realizowanym środkiem mającym na celu zmniejszenie potencjalnego ryzyka kredytowego, a wartość zabezpieczenia i wpływ innych środków ograniczających ryzyko są oceniane podczas decyzji kredytowej. W każdym przypadku wartość, którą RBI AG spodziewa się odzyskać w rozsądnym czasie, jest wykorzystywana jako czynnik ograniczający ryzyko. Uznane zabezpieczenie jest określone w katalogu zabezpieczeń i powiązanych wytycznych dotyczących wyceny. Wartość zabezpieczenia obliczana jest przy użyciu standardowych metod, które obejmują standardowe formuły obliczeniowe z wartościami rynkowymi, predefiniowanymi odliczeniami i ekspertami.

Brak spłaty kredytu i proces rozliczeniowy

Portfel kredytowy i kredytobiorcy podlegają stałemu monitorowaniu. Głównym celem tego monitoringu jest zapewnienie właściwego wykorzystania pożyczek i śledzenie sytuacji gospodarczej i finansowej kredytobiorców. W przypadku klientów niebędących klientami detalicznymi, instytucji kredytowych i sektora publicznego taka kontrola kredytowa jest przeprowadzana co najmniej raz w roku. Obejmuje zarówno reklasyfikację, jak i ponowną ocenę zabezpieczeń finansowych i fizycznych.

Kredyty problemowe – takie, w których spodziewane są istotne trudności lub płatności są spóźnione kredytobiorców - wymagają dalszego opracowywania i obserwacji. Kredyty zagrożone w sektorach niehandlowych decydują o dalszych zagrożeniach. Kredyty problemowe są przekazywane specjalistom lub jednostkom restrukturyzacyjnym do analizy a w razie konieczności restrukturyzacji kredytu. Pracownicy tych działów mogą osiągnąć redukcję strat z kredytów problemowych dzięki wczesnemu zaangażowaniu w proces restrukturyzacji.

W przypadku klientów niebędących klientami detalicznymi do określenia straty z tytułu nieściągalnych należności stosuje się dwanaście wskaźników. Zaliczamy do nich między innymi, stratę nieściągalnego długu, gdy klient jest zaangażowany w upadłość lub podobny proces, należało dokonać korekty wartości

lub bezpośredniego odpisu należności klienta lub zarządzanie ryzykiem kredytowym uznało roszczenie klienta za nieuleczalne lub właściwa jednostka rozważyła przebudowę zaangażowania klienta. Poniższa tabela przedstawia udział kredytów zagrożonych w pożyczkach klas aktywów prezentowanych w pozycji bilansowej kredyty i pożyczki udzielone klientom oraz kredyty i pożyczki udzielone bankom (z wyłączeniem transakcji pozabilansowych):

w tys. €	NPL		NPL wskaźnik		NPL wskaźnik pokrycia	
	2018	2017	2018	2017	2018	2017
Inne firmy finansowe	52.100	39.714	0,7%	0,7%	>100%	>100%
Przedsiębiorstwa niefinansowe	871.023	1.098.698	6,1%	9,0%	57,9%	44,4%
Gospodarstwa domowe	173.497	743	5,5%	9,1%	78,3%	>100%
łącznie niebankowe	1.096.621	1.139.224	4,3%	5,9%	63,3%	47,4%
Banki	7.757	9.299	-	0,1%	-	99,4%
łącznie	1.104.378	1.148.523	3,9%	4,2%	63,6%	47,8%

Poniższy wykres rezerw na ryzyko przedstawia zmiany wartości i rezerwy na zobowiązania pozabilansowe w roku obrotowym, a także klasy aktywów stanowiące podstawę rezerwy na ryzyko kredytowe:

w tys. €	Stan na 1.1.2018	Zwiększenia z połączenia	Zasilenie	Rozwiązania	Zużycie	Reklasyfikacje, różnice kursowe ¹	Stan na 31.12.2018
Poszczególne zwiększenia	548.193	142.393	383.352	-368.091	-109.459	247.691	844.079
Banki	8.594	0	140	-6.549	4.663	328	7.175
Klienci korporacyjni	495.568	60.893	357.191	-309.279	-113.410	247.193	738.156
Klienci detaliczni	817	81.398	14.225	-69	-712	-356	95.302
Sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
Zobowiązania pozabilansowe	43.215	102	11.797	-52.193	0	526	3.447
Odpisy portfela	24.111	44.166	123.134	-84.618	0	55	106.848
Banki	339	0	2.547	-1.905	0	-39	941
Klienci korporacyjni	17.302	6.995	68.912	-43.646	0	258	49.821
Klienci detaliczni	438	37.139	12.155	-8.696	0	-255	40.781
Sektor publiczny	32	0	392	-144	0	0	280
Zobowiązania pozabilansowe	6.000	32	39.129	-30.227	0	91	15.025
łącznie	572.304	186.559	506.486	-452.708	-109.459	247.746	950.927

¹Ta pozycja zawiera reklasyfikacje rezerw i zmiany w kategoriach klientów, jak również zmiany w EWB, które są księgowane poprzez wynik odsetkowy. Kwota 152,1 mln EUR obejmuje odwrócenie wyksięgowania z 2017 r.

Ryzyko krajów

Ryzyko krajowe obejmuje ryzyko transferowe, ryzyko zamiany a także ryzyko polityczne. Wynika to z transakcji transgranicznych lub bezpośrednich inwestycji w krajach trzecich. Grupa jest narażona na to ryzyko poprzez swoją działalność na rynkach Europy Środkowej i Wschodniej, gdzie ryzyko polityczne i gospodarcze nadal uznaje się za stosunkowo znaczące.

Aktywne zarządzanie ryzykiem kraju w Grupie opiera się na polityce ryzyka kraju ustalonej przez Zarząd Banku, która w ramach systemu limitów portfela kredytowego określa ściśle określony limit dla transakcji transgranicznych z poszczególnymi krajami w celu zapobiegania koncentracji ryzyka. W trakcie transakcji transgranicznych, oprócz spełnienia limitów specyficznych dla klienta, jednostki biznesowe muszą zatem również składać wnioski o limity dla zainteresowanych krajów. Bezwzględny poziom limitów dla różnych krajów jest określony na podstawie modelu, biorąc pod uwagę zarówno wewnętrzny rating kraju, jak i wielkość kraju, a także bazę kapitałową Grupy.

Ryzyko kraju wpływa również na kalkulację kosztów produktu i pomiar wyników skorygowany o ryzyko za pomocą wewnętrznego systemu cen transferowych. Grupa oferuje poszczególnym jednostkom biznesowym zachętę do zabezpieczania się przed ryzykiem kraju poprzez polisy ubezpieczeniowe (np. ubezpieczenie kredytu eksportowego) lub gwarancje z krajów trzecich. Jednak oceny uzyskane z analizy ryzyka kraju są wykorzystywane nie tylko w celu ograniczenia wolumenu transakcji transgranicznych, ale są również wykorzystywane do ograniczenia łącznej ekspozycji (tj. również długu finansowanego z lokalnych depozytów) w każdym kraju. Grupa dostosowuje zatem swoją działalność do oczekiwanego rozwoju gospodarczego na różnych rynkach i kontynuuje szeroką dywersyfikację portfela kredytowego.

Ryzyko kontrahenta

Niewywiązanie się kontrahenta z transakcji pochodnych, odkupu i pożyczania papierów wartościowych może spowodować straty w wyniku zastąpienia równoważnej umowy. Ryzyko to jest mierzone przez Grupę przy zastosowaniu metody wyceny rynkowej, która uwzględnia bieżącą wartość rynkową i wstępnie zdefiniowany bufor dla wszelkich zmian wartości należności w przyszłości. Całkowita kwota potencjalnych przewidywanych należności kredytowych wynikających z transakcji pochodnych jest podana w tabelach poszczególnych segmentów klientów. W przypadku kontroli wewnętrznej możliwe zmiany cen, które wpływają na wartość godziwą tych instrumentów, są określane przez historyczne zmiany wartości rynkowej, w zależności od kategorii instrumentu.

Warunkiem wstępnym zawierania kontraktów na instrumenty pochodne jest zgodność z procesem zatwierdzania kredytu, który podlega takim samym procedurom klasyfikacji, ograniczenia i monitorowania ryzyka jak kredyt tradycyjny. Pozycje pochodne są uwzględniane przy ustalaniu i monitorowaniu limitów kredytowych, a także przy wycenie i alokacji kapitału wewnętrznego wraz z innymi należnościami klienta jako ważne kwoty kredytowe. Kluczową strategią mającą na celu zmniejszenie ryzyka kredytowego kontrahenta jest wykorzystanie technik ograniczania ryzyka kredytowego, takich jak umowy kompensowania dwustronnego i zabezpieczenia. Zasadniczo Grupa dąży do zawarcia standardowej Umowy Ramowej ISDA dotyczącej kompensowania dwustronnego i odpowiednich aneksów wsparcia kredytowego (CSA) w celu zabezpieczenia bieżących wartości godziwych codziennie dla wszystkich istotnych transakcji pochodnych

Ryzyko inwestycyjne

Księga bankowa obejmuje również ryzyka z notowanych i nienotowanych inwestycji, które są raportowane osobno w tej kategorii ryzyka. Większość bezpośrednich lub pośrednich udziałów RBI AG jest w pełni skonsolidowana w skonsolidowanym bilansie, a ich ryzyko jest w ten sposób szczegółowo rejestrowane. W związku z tym metody kontroli, pomiaru i monitorowania opisane w innych rodzajach ryzyka stosuje się do ryzyka wynikającego z tych inwestycji.

Ryzyko inwestycyjne i ryzyko niewykonania zobowiązania opierają się na podobnych korzeniach: pogorszeniu sytuacji finansowej uczestnika zwykle towarzyszy obniżenie ratingu (lub domyślne) tej jednostki. Obliczenie wartości zagrożonej lub kapitału ekonomicznego dla udziałów oparte jest na rozszerzeniu podejścia do ryzyka kredytowego zgodnie z Bazyleą III.

Udziałami RBI AG zarządza Departament Zarządzania Udziałami (Participation Management). Obszar ten monitoruje ryzyko wynikające z długoterminowych inwestycji kapitałowych i jest również odpowiedzialny za osiągane wyniki. Nowe inwestycje dokonywane są wyłącznie przez Zarząd RBI AG na podstawie odrębnego procesu zakupowego.

Ryzyko rynkowe

Grupa definiuje ryzyko rynkowe jako ryzyko ewentualnych strat wynikających ze zmian cen rynkowych pozycji handlowych i inwestycyjnych. Charakteryzuje się wahaniami kursów walutowych, stóp procentowych, spreadów kredytowych, cen akcji i towarów a także innych istotnych parametrów rynkowych (np. implikowane zmienności).

Ryzyko rynkowe ze strony obszarów klientów jest przekazywane do Departamentu Skarbu przy użyciu metody ceny transferowej. Departament Skarbu jest odpowiedzialny za zarządzanie strukturalnymi ryzykami rynkowymi jak również za przestrzeganie ogólnych limitów w ramach Grupy. Dział Rynków Kapitałowych jest odpowiedzialny za dokonywanie transakcji na własny rachunek, tworzenie rynku i działalność klientów z produktami na rynku pieniężnym i rynku kapitałowym.

Organizacja zarządzania ryzykiem rynkowym

Wszystkie ryzyka rynkowe są mierzone, monitorowane i zarządzane na poziomie Grupy.

Zadanie strategicznego zarządzania ryzykiem rynkowym jest realizowane przez Komitet Ryzyka Rynkowego, który jest odpowiedzialny za zarządzanie i kontrolę wszystkich ryzyk rynkowych w Grupie. Ogólny limit Grupy jest ustalany przez Zarząd Banku, z uwzględnieniem zdolności do ponoszenia ryzyka i budżetu dochodów. Alokacja tego limitu na sublimity jest skoordynowana z odpowiednimi podziałami w zależności od strategii, modelu biznesowego i apetytu na ryzyko.

Departament Zarządzania Ryzykiem Rynkowym zapewnia, że zakres działalności i oferowane produkty mieszczą się w zdefiniowanej i uzgodnionej strategii Grupy. Departament jest odpowiedzialny za rozwój i dalszy rozwój procesów, infrastruktury i systemów zarządzania ryzykiem, a także zasad i metod pomiarowych dla wszystkich kategorii ryzyka rynkowego oraz ryzyka kredytowego związanego z ryzykiem rynkowym w działalności związanej z instrumentami pochodnymi. Ponadto, departament ten przeprowadza codzienne niezależne pomiary i raportowanie wszystkich ryzyk rynkowych.

Wszystkie produkty, na których mogą występować otwarte pozycje, są zdefiniowane w katalogu produktów. Nowe produkty zostaną włączone do tej listy dopiero po pomyślnym zakończeniu procesu wprowadzania produktów. Informacje o produktach podlegają ogólnej analizie ryzyka i są zatwierdzane tylko wtedy, gdy można je zobrazować w systemie front i back office Banku lub w systemach zarządzania ryzykiem.

System limitów

Grupa stosuje kompleksowe podejście do zarządzania ryzykiem w księgach handlowych i bankowych (podejście oparte na całkowitym zwrocie). Kontrola ryzyka rynkowego jest zatem konsekwentnie stosowana do wszystkich ksiąg handlowych i bankowych. Następujące ilości są codziennie mierzone i ograniczane w systemie zarządzania ryzykiem rynkowym:

- Value-at-Risk (VaR) – poziom ufności 99 %, horyzont 1 dzień
VaR jest głównym narzędziem zarządzania ryzykiem rynkowym na płynnych rynkach i w normalnej sytuacji rynkowej. Pomiar VaR opiera się na hybrydowym podejściu symulacyjnym, które generuje 5000 scenariuszy i łączy zalety symulacji historycznej z symulacją Monte Carlo. Stosowane parametry rynkowe oparte są na historycznych szeregach czasowych o długości 500 dni. W założeniach dotyczących dystrybucji nowoczesne właściwości, takie jak Volatility Declustering i Random Time Change, są implementowane w celu dobrego odwzorowania rozkładu obciążenia końcowego i asymetrycznego. Model został zatwierdzony przez Austriacki Urząd ds. Rynku Finansowego jako wewnętrzny model pomiaru wymogów w zakresie funduszy własnych. Kalkulacja VaR została uzupełniona przez podstawowe czynniki ryzyka stopy procentowej na koniec trzeciego kwartału. Wyniki wartości zagrożonej są wykorzystywane nie tylko w ograniczaniu ryzyka, ale także w alokacji kapitału ekonomicznego.
- Wrażliwość (przed zmianami kursów walutowych i stóp procentowych, gamma, vega, cen akcji i cen towarów)
Limity wrażliwości mają na celu uniknięcie koncentracji w normalnych sytuacjach rynkowych i są głównym narzędziem zarządzania w sytuacjach stresowych i na niepłynnych lub strukturalnie trudnych do zmierzenia rynkach.
- Stop Loss
Limity stop loss służą wzmocnieniu dyscypliny traderów w zarządzaniu pozycjami zastrzeżonymi, w taki sposób że nie pozwalają one na gromadzenie strat na własnych pozycjach zastrzeżonych, ale ściśle je ograniczają.

Ten wielopoziomowy system limitów uzupełnia kompleksowa koncepcja testów warunków skrajnych, która identyfikuje potencjalne zmiany wartości całego portfela przy użyciu różnych scenariuszy. Koncentracje ryzyka ujawnione w tych testach warunków skrajnych są zgłaszane w Komitecie Ryzyka Rynkowego i są uwzględniane w alokacji limitów. Raporty z testów warunków skrajnych dla każdego portfela są częścią codziennego raportowania ryzyka rynkowego.

Value-At-Risk (VAR)

Pomiar VAR opiera się na hybrydowym podejściu symulacyjnym, które symuluje 5000 scenariuszy i łączy zalety symulacji historycznej z symulacją Monte Carlo. Stosowane parametry rynkowe oparte są na historycznych szeregach czasowych o długości 500 dni. W założeniach dotyczących dystrybucji nowoczesne właściwości, takie jak Volatility Declustering i Random Time Change, są implementowane w celu dobrego odwzorowania rozkładu obciążenia końcowego i asymetrycznego. Model został zatwierdzony przez Austriacki Urząd ds. Rynku Finansowego jako wewnętrzny model pomiaru wymogów w zakresie funduszy własnych. Wyniki wartości zagrożonej są wykorzystywane nie tylko w ograniczaniu ryzyka, ale także w alokacji kapitału ekonomicznego.

Strukturalne ryzyko odsetkowe i ryzyko spreadu z ksiąg obligacji, które są utrzymywane jako bufor płynności, dominują w VAR RBI AG.

Księga handlowa VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2018	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Ryzyko walutowe	678	1.883	4.864	413
Ryzyko stopy procentowej	1.351	828	1.733	389
Ryzyko spreadów kredytowych	728	719	1.611	431
Ryzyko Vega	78	142	405	62
Ryzyko podstawowe	775	594	1.265	276
Łącznie	1.262	2.299	4.979	1.200

Księga handlowa VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2017	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Ryzyko walutowe	806	1.587	8.468	415
Ryzyko stopy procentowej	1.489	1.052	2.418	420
Ryzyko spreadów kredytowych	638	664	1.262	321
Ryzyko Vega	87	181	400	80
Ryzyko podstawowe	1.120	434	1.120	321
Łącznie	1.910	2.380	9.084	1.298

Księga bankowa VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2018	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Ryzyko walutowe	0	0	72	0
Ryzyko stopy procentowej	1.803	2.710	5.815	700
Ryzyko spreadów kredytowych	3.745	3.436	6.447	2.282
Ryzyko Vega	86	197	664	82
Ryzyko podstawowe	1.541	1.534	2.432	1.032
Łącznie	4.711	4.844	7.289	3.634

Księga bankowa VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2017	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Ryzyko walutowe	0	0	55	0
Ryzyko stopy procentowej	1.563	1.858	6.568	761
Ryzyko spreadów kredytowych	4.713	4.821	12.760	1.323
Ryzyko Vega	195	1.137	4.011	178
Ryzyko podstawowe	1.706	1.207	1.893	895
Łącznie	5.148	6.828	21.319	3.097

Łącznie VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2018	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Ryzyko walutowe	678	1.883	4.864	413
Ryzyko stopy procentowej	2.322	2.741	5.981	682
Ryzyko spreadów kredytowych	3.842	3.466	5.946	2.260
Ryzyko Vega	100	257	894	98
Ryzyko podstawowe	1.841	1.763	2.754	1.219
Łącznie	4.470	5.217	7.616	3.679

Łącznie VaR 99% 1d w tys. €	VaR per 31.12.2017	Średni-VaR	Maximum VaR	Minimum VaR
Währungsrisiken	806	1.587	8.468	415
Zinsrisiken	2.285	1.758	4.736	924
Credit Spread Risiken	4.794	4.984	12.791	1.468
Vega Risiken	183	1.129	4.091	177
Basis Risiko	2.291	1.305	2.291	940
Łącznie	5.634	7.091	20.573	3.331

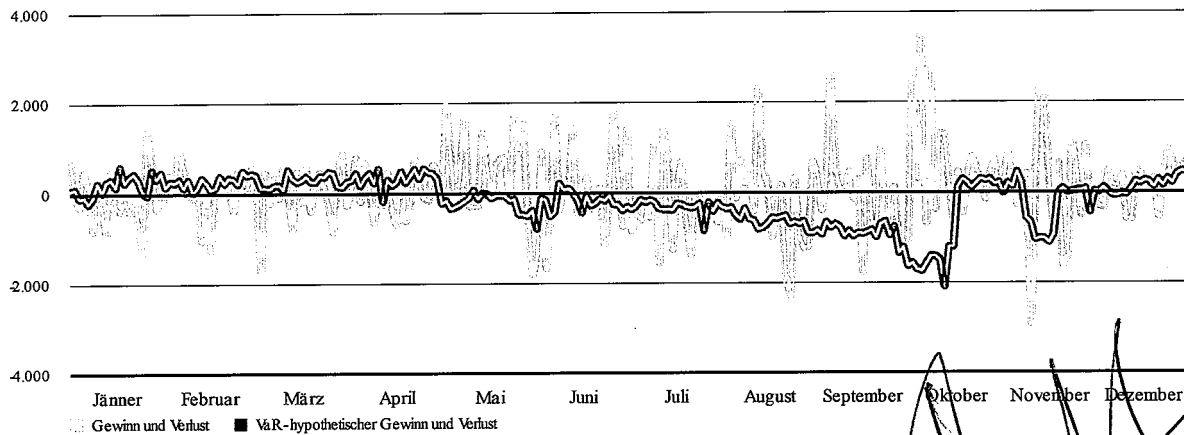
Oprócz analiz jakościowych rentowności, stosowane metody pomiaru ryzyka są stale monitorowane za pomocą procedur weryfikacji historycznej i walidacji statystycznej oraz, w przypadku zidentyfikowania słabości modelowania, zaadaptowane. Poniższy wykres porównuje VaR z hipotetycznymi zyskami i stratami w ramach regulacyjnej księgi handlowej RBI AG na co dzień. VaR reprezentuje maksymalną stratę, która przy przedziale ufności 99 procent nie zostanie przekroczona w ciągu jednego dnia. Odpowiedni

hipotetyczny zysk lub strata reprezentują następnego dzień z powodu rzeczywistych ruchów na rynku. W ciągu ostatniego roku nie doszło do hipotetycznych naruszeń.

VaR i teoretyczne zmiany cen znaczników księgi handlowej

Value-at-Risk und hypothetische Marktwertveränderungen für das Handelsbuch

in € Tausend

Ryzyko stopy procentowej w księdze handlowej

Poniższa tabela przedstawia największe zmiany wartości bieżącej portfela handlowego w przypadku równoległego wzrostu stóp procentowych o jeden punkt bazowy (w podziale dla głównej waluty). Strategia księgi handlowej pozostaje w dużej mierze niezmienną.

2018 w tys. €	łącznie	do 3 m	> 3 do 6 m	> 6 do 12 m	> 1 do 21	> 2 do 31	> 3 do 51	> 5 do 71	> 7 do 101	> 10 do 151	> 15 do 201	ponad 201
CHF	-1	-10	-2	14	-2	3	-3	5	-6	0	0	0
CNY	4	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0
CZK	8	9	-9	2	5	-2	1	-1	3	0	0	0
EUR	-207	20	-18	23	-38	-29	-8	-59	41	-30	-20	0
GBP	-1	0	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	0
HRK	0	0	0	0	0	1	-2	0	0	0	0	0
HUF	0	-6	2	3	1	-4	7	2	-4	0	0	0
NOK	1	0	0	0	0	-2	2	0	0	0	0	0
PLN	34	-3	15	5	8	-8	2	0	16	0	0	0
RON	-2	-1	1	0	4	6	0	-5	-1	-7	0	0
RUB	-8	1	-1	3	-3	-1	-6	0	0	0	0	0
USD	-12	-6	1	-5	5	-13	-12	2	10	-10	14	2
Sonstige	-1	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0	0

2017 w tys. €	łącznie	do 3 m	> 3 do 6 m	> 6 do 12 m	> 1 do 21	> 2 do 31	> 3 do 51	> 5 do 71	> 7 do 101	> 10 do 151	> 15 do 201	ponad 201
CHF	3	5	0	0	5	-5	-1	1	-1	0	1	0
CNY	4	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0
CZK	24	4	-3	-3	14	7	-1	1	4	0	0	0
EUR	-65	7	-28	37	-78	59	48	-66	40	-39	-9	-36
GBP	-1	0	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	0
HRK	0	0	0	0	0	1	1	-1	0	0	0	0
HUF	21	-3	-9	4	22	3	2	17	-15	0	0	0
NOK	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0
PLN	12	1	-2	1	9	1	0	4	-3	0	0	0
RON	1	0	0	-1	2	0	3	-3	0	0	0	0
RUB	-3	-2	2	-2	-2	1	1	0	0	0	0	0
USD	9	-3	2	6	-15	-9	1	21	-18	-15	25	13
Pozostate	1	0	0	0	-2	0	-1	1	3	0	0	0

Ryzyko stopy procentowej w księdze bankowej

Różne terminy zapadalności i warunki dostosowania stóp procentowych produktów oferowanych wraz z refinansowaniem poprzez depozyty klientów, jak również poprzez rynki pieniężne i kapitałowe w Grupie prowadzą do ryzyka stopy procentowej. Wynikają one przede wszystkim z niepełnego skompensowania wrażliwości oczekiwanych płatności na stopy procentowe, ich cykli korekty stóp procentowych i innych opcjonalnych cech. Ryzyko odsetkowe w księdze bankowej występuje w głównych walutach, EUR i USD jak również w walutach lokalnych spółek Grupy w Europie Centralnej i Wschodniej.

Ryzyko to jest zazwyczaj zabezpieczane poprzez połączenie transakcji bilansowych i pozabilansowych, w szczególności w przypadku swapów na stopę procentową oraz - w mniejszym stopniu - również w przypadku stóp procentowych i opcji stopy procentowej. Zarządzanie strukturą bilansu jest głównym zadaniem zarówno jednostki centralnej Global Treasury, jak i lokalnych banków, które są wspierane przez Komitet Zarządzania Aktywami i Pasywami Grupy. Podejmowane decyzje opierają się na scenariuszach i symulacjach dochodów odsetkowych, które zapewniają odpowiednią wrażliwość stóp procentowych, zgodnie z oczekiwanymi zmianami stóp rynkowych i ogólnym apetytem na ryzyko.

W celu kwantyfikacji ryzyka stopy procentowej w księdze bankowej oprócz obliczania wartości zagrożonej stosuje się klasyczne metody analizy kapitału i obligacji. Zmiana wartości bieżącej księgi bankowej w przypadku równoległego wzrostu stóp procentowych o jeden punkt bazowy jest pokazana osobno dla głównych walut w poniższej tabeli.

2018 w tys. €	łącznie	do 3 m	> 3 do 6 m	> 6 do 12 m	> 1 do 21	> 2 do 31	> 3 do 51	> 5 do 71	> 7 do 101	> 10 do 151	> 15 do 201	ponad 201
CHF	-367	48	1	-1	-9	-9	-34	-40	-84	-134	-82	-23
CNY	-3	0	-1	-2	0	0	0	0	0	0	0	0
CZK	23	1	0	-8	13	5	13	0	1	-2	0	0
EUR	629	-58	-12	453	-268	62	21	89	276	145	-51	-27
GBP	3	-3	9	0	0	0	-1	-1	0	0	0	0
HUF	2	0	0	0	-1	0	2	0	0	0	0	0
PLN	8	2	0	1	2	7	5	-5	-3	-1	0	0
SGD	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
USD	-140	11	-24	-1	-14	-11	-18	-6	-13	-40	-24	0
Pozostałe	-16	0	0	1	1	-1	-3	-11	-3	0		

2017 w tys. €	łącznie	do 3 m	> 3 do 6 m	> 6 do 12 m	> 1 do 21	> 2 do 31	> 3 do 51	> 5 do 71	> 7 do 101	> 10 do 151	> 15 do 201	ponad 201
CHF	-14	6	0	1	1	2	3	-2	-7	-11	0	0
CNY	-3	0	0	-3	0	0	0	0	0	0	0	0
CZK	12	1	1	0	0	7	6	0	-3	0	0	0
EUR	311	-12	1	200	-18	22	125	117	13	-28	0	0
GBP	-4	0	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0
HUF	1	1	0	0	-1	0	2	0	0	0	0	0
PLN	16	1	0	1	2	2	17	-1	-6	0	0	0
SGD	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
USD	-90	11	-9	6	-10	-5	3	-6	-25	-34	-21	2
Pozostałe	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Ryzyko spreadu kredytowego

System zarządzania ryzykiem rynkowym uwzględnia krzywe spreadu zależnego od czasu i spreadu CDS jako czynniki ryzyka dla określenia ryzyka spreadu kredytowego. Obejmuje wszystkie instrumenty rynku kapitałowego księgi handlowej i bankowej.

Zarządzanie płynnością

Zasady

Wewnętrzne zarządzanie płynnością stanowi istotny proces biznesowy w ramach ogólnego zarządzania bankiem, ponieważ zapewnia stałą dostępność środków niezbędnych do spełnienia codziennych wymagań biznesowych.

Adekwatność płynności jest zapewniona zarówno z ekonomicznego, jak i regulacyjnego punktu widzenia. Jeśli chodzi o wymiar ekonomiczny, Grupa ustanowiła ramy zarządzania, które obejmują wewnętrzne limity i kontrole oraz zasady dotyczące prawidłowego zarządzania ryzykiem płynności i zasady nadzoru ustanowione przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego (Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision) oraz rozporządzenie w sprawie zarządzania ryzykiem instytucji kredytowej (KI-RMV) wydane przez austriacki organ regulacyjny.

Komponent regulacyjny osiąga się poprzez spełnienie wymogów sprawozdawczych zgodnie z Bazyleą III (minimalny wskaźnik pokrycia płynności lub wskaźnik pokrycia płynności, wskaźnik stabilnego finansowania netto oraz dodatkowe wskaźniki monitorowania płynności), a także przestrzeganie limitów regulacyjnych.

Organizacja i odpowiedzialność

Odpowiedzialność za zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności spoczywa na Zarządzie Banku. Funkcjonalnie zaś odpowiada Chief Financial Officer (Treasury / ALM) oraz Chief Risk Officer (Risk). W związku z tym procesy związane z zarządzaniem ryzykiem płynności są realizowane głównie przez dwa obszary Banku: jednostki Skarbu, które zajmują pozycje ryzyka płynności w ramach strategii, wytycznych i parametrów określonych przez właściwe odpowiedzialne organy decyzyjne. Po drugiej stronie mamy do czynienia z monitorowaniem i wspieraniem przez niezależne jednostki kontroli ryzyka, które mierzą i modelują pozycje ryzyka płynności, ustalają limity i nadzorują ich zgodność. Oprócz odpowiedzialnych jednostek za poszczególne funkcje w bankach Grupy zostały powołane właściwe Komitety Zarządzania Aktywami i Pasywami (ALCO). Komitety te działają jako organy decyzyjne w odniesieniu do wszystkich spraw mających wpływ na zarządzanie pozycją płynności i strukturą bilansową jednostki, w tym określenie strategii oraz zasady zarządzania ryzykiem płynności. ALCO podejmuje decyzje i dostarczają Zarządowi standardowe raporty na temat ryzyka płynności co najmniej raz w miesiącu.

Strategia płynności

Departamenty Skarbu są zobowiązane do osiągnięcia wskaźników wydajności KPI i przestrzegania zasad opartych na ryzyku. Obecny zestaw wskaźników KPI obejmuje ogólne cele (np. zwrot z kapitału skorygowanego o ryzyko (RORAC) lub wskaźniki pokrycia), a także konkretne cele Departamentu Skarbu dotyczące płynności, takie jak minimalne przetrwanie w określonych scenariuszach warunków skrajnych lub dywersyfikacja struktury finansowania. Generując odpowiedni strukturalny dochód z transformacji terminów zapadalności, który odzwierciedla płynność i pozycje ryzyka rynkowego podejmowane przez bank, Departament Skarbu musi kierować się ostrożną i zrównoważoną polityką ryzyka przy sterowaniu bilansem. Cele strategiczne obejmują ograniczenie finansowania spółki dominującej do spółek zależnych Grupy, dalszą stabilizację bazy depozytowej i zapewnienie spójnego przestrzegania wymogów regulacyjnych oraz wewnętrznych wytycznych i limitów.

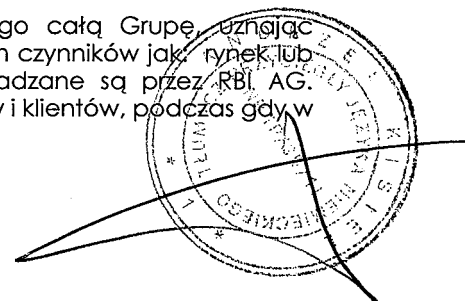
Ramy funkcjonowania ryzyka płynności

W oparciu o konkretne założenia modelu przygotowywane i ustalane są raporty i wskaźniki płynności regulacyjnej i wewnętrznej. Chociaż raporty regulacyjne są przygotowywane zgodnie z wymogami regulacyjnymi, raporty wewnętrzne opierają się na założeniach opartych na obserwacjach empirycznych.

RBI AG posiada solidną bazę danych i wiedzę ekspercką w zakresie prognozowania przepływów pieniężnych wynikających ze wszystkich istotnych pozycji bilansowych i pozycji pozabilansowych. Wpływy i wypływy płynności są modelowane w sposób dość szczegółowy, z rozróżnieniem na produkty, segmenty klientów i, w stosownych przypadkach, waluty. Modelowanie depozytów klientów detalicznych i korporacyjnych obejmuje założenia dotyczące czasów retencji depozytów po terminie zapadalności. Założenia modelu są ostrożne, tak że na przykład nie przewiduje się rolowania depozytów przez instytucje finansowe, a jednocześnie podkreśla się wszystkie kanały finansowania i bufor płynności, bez uwzględnienia tagodzących skutków dywersyfikacji.

Podstawą ram ryzyka płynności ekonomicznej jest scenariusz kontynuacji działalności „Going Concern” (GC) i scenariusz „Time to Wall” (TTW). Raport „Going Concern” pokazuje strukturalną pozycję płynności i obejmuje wszystkie istotne czynniki ryzyka, które mogą niekorzystnie wpłynąć na Grupę w scenariuszu zakładającym, że nie będzie to możliwe. Modele Going Concern są również głównym czynnikiem wejściowym dla wkładu płynności w wewnętrzny model cen transferowych funduszy. Z drugiej strony, raport „Time to Wall” pokazuje horyzont przetrwania dla zdefiniowanych niekorzystnych scenariuszy i modeli warunków skrajnych (kryzys rynkowy, reputacyjny i kombinowany) i określa minimalny poziom bufora płynności (i / lub zdolności równoważenia) Grupy i jej poszczególnych jednostek.

Scenariusze płynności są modelowane przy użyciu podejścia obejmującego całą Grupę, uznając specyfikacje lokalne, w przypadku gdy są one uzasadnione przez wpływ takich czynników jak rynek lub otoczenie prawne lub specyficzne cechy biznesowe. Obliczenia przeprowadzane są przez RBI AG. Modelowanie wpływów i wypływów pieniężnych rozróżnia segmenty produktów i klientów, podczas gdy w

stosownych przypadkach dokonuje się również rozróżnienia między różnymi walutami. W przypadku produktów bez umownego terminu zapadalności rozkład wpływów i wypływów pieniężnych oblicza się przy użyciu geometrycznego ruchu Browna, który określa prognozy statystyczne przyszłych sald dziennych z obserwowanej i wykładniczo ważonej historycznej zmienności odpowiednich produktów.

Ramy ryzyka płynności są stale rozwijane. Kilka projektów w rozszerzy infrastrukturę techniczną i poprawi dostępność danych, aby spełnić nowe wymagania w zakresie raportowania i zarządzania w tym obszarze ryzyka.

Apetyt na ryzyko i limity płynności

Pozycja płynności jest monitorowana w RBI AG i jej Oddziałach i jest ograniczona przez kompleksowy system limitów. Limity są ustalane zarówno dla zwykłego środowiska biznesowego, jak i dla scenariuszy warunków skrajnych. Zgodnie ze zdefiniowanym apetytem na ryzyko, każda jednostka Grupy musi wykazać kilkumiesięczny horyzont przetrwania (TTW) w surowym, złożonym scenariuszu warunków skrajnych (reputacja i stres rynkowy). Może to być zapewnione przez strukturalnie pozytywny profil płynności lub wystarczająco wysoki bufor płynności. W warunkach normalnej kontynuacji działalności transformacja terminów zapadalności musi być w pełni pokryta przez dostępny bufor płynności w średnim okresie. Oznacza to, że skumulowana pozycja płynności musi być dodatnia przez okres jednego roku. W dłuższej perspektywie (rok i dłużej) transformacja terminów zapadalności jest dozwolona do pewnego poziomu. W przypadku modeli wewnętrznych limity te są uzupełniane limitami zgodności z regulacyjnymi wskaźnikami płynności, takimi jak wskaźnik pokrycia płynności (LCR). Wszystkie limity muszą być przestrzegane codziennie.

Monitorowanie płynności

Bank wykorzystuje zestaw dostosowanych narzędzi pomiarowych i wskaźników wczesnego ostrzegania, które dostarczają na czas i przyszłościowe informacje Zarządowi Banku oraz kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Zgodność z ramami ryzyka płynności zapewnia, że Bank jest w stanie kontynuować działalność gospodarczą w warunkach dużego stresu.

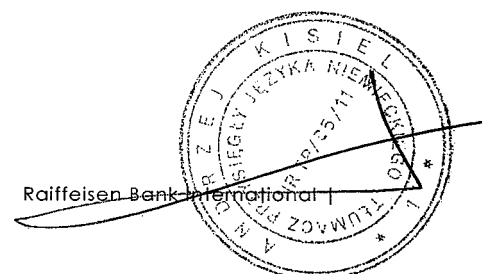
Monitorowanie i raportowanie przestrzegania limitów odbywa się regularnie i skutecznie. Wszelkie naruszenia przez podmioty z Grupy są zgłaszane i eskalowane do ALCO Grupy. W takich przypadkach odpowiednie działania są podejmowane w porozumieniu z zainteresowanym podmiotem a wszelkie kontrowersyjne lub sporne kwestie są przekazywane do właściwej wyższej instancji.

Testy warunków skrajnych płynności

Testy warunków skrajnych są przeprowadzane codziennie dla RBI AG i banków sieciowych oraz co tydzień na poziomie Grupy. Testy obejmują trzy scenariusze (kryzys rynkowy, reputacyjny i łączony), rozważane są efekty tych scenariuszy przez okres kilku miesięcy i wykazują że zdarzenia stresowe mogą jednocześnie skutkować krytycznym czasowo zapotrzebowaniem na płynność w kilku walutach. Scenariusze warunków skrajnych uwzględniają znaczące ryzyko finansowania i płynności rynkowej bez uwzględnienia korzystnych efektów dywersyfikacji. Oznacza to, że wszystkie jednostki Grupy, w testach warunków skrajnych Grupy, są indywidualnie poddawane odrębnemu kryzysowi łączonemu dla wszystkich swoich podstawowych produktów jednocześnie. Wyniki testów warunków skrajnych są raportowane do CRO oraz CFO oraz pozostałych Członków Zarządu Banku na bazie tygodniowej; stanowią również kluczowy element comiesięcznych spotkań ALCO i są uwzględnione w planowaniu strategicznym i planowaniu awaryjnym Banku.

Przy ustalaniu wskaźników wypływu na podstawie danych historycznych i opinii ekspertów przyjęto podejście ostrożnościowe. Symulacja zakłada brak dostępu do rynku pieniężnego lub kapitałowego i jednocześnie znaczne wypływy depozytów klientów. Pod tym względem ryzyko koncentracji depozytów jest również brane pod uwagę, przypisując jeszcze większe wskaźniki wypływów głównym klientom. Ponadto sformułowane są założenia dotyczące warunków skrajnych dotyczące wykorzystania gwarancji i zobowiązań kredytowych. Ponadto, pozycje bufora płynności są korygowane poprzez redukcje wartości w celu pokrycia ryzyka niekorzystnych ruchów rynkowych i szacowane są potencjalne wypływy z zabezpieczonych transakcji pochodnych. Bank stale monitoruje, czy założenia dotyczące stresu są nadal odpowiednie, czy też należy uwzględnić nowe ryzyka.

Koncepcja TTW stała się głównym narzędziem zarządzania bieżącym zarządzaniem płynnością i dlatego jest głównym elementem planowania finansowania i budżetowania. Ma to również zasadnicze znaczenie dla określenia wskaźników wydajności związanych z płynnością.

Bufory płynności

Jak pokazują codzienne raporty dotyczące ryzyka płynności, każda jednostka Grupy aktywnie utrzymuje i zarządza buforami płynności, w tym wysokiej jakości płynnymi aktywami (HQLA), które są zawsze wystarczająco duże, aby pokryć oczekiwane wypływy netto w scenariuszu kryzysowym. RBI AG posiada rozległe nieobciążone i płynne papiery wartościowe oraz uprzywilejowane papiery wartościowe kwalifikujące się do transakcji przetargowych banku centralnego w celu zapewnienia wystarczającej płynności w różnych walutach. Każda jednostka Grupy zapewnia dostępność buforów płynności, testuje ich zdolność do uzyskiwania dostępu do funduszy banku centralnego, stale ocenia ich pozycje zabezpieczeń pod względem wartości rynkowej i ekspozycji oraz dokonuje przeglądu innych środków zaradczych, w tym potencjału finansowania i płynności swoich aktywów.

Z reguły do wszystkich pozycji bufora płynności stosowana jest redukcja wartości. Ta redukcja składa się ze specyficznej redukcji dla ryzyka rynkowego i redukcji w banku centralnym. Podczas gdy redukcja ryzyka rynkowego reprezentuje potencjalną zmienność cen papierów wartościowych po stronie aktywów w buforze płynności, redukcja wartości stanowi dodatkową redukcję dla banku centralnego dla każdego kwalifikowanego zabezpieczenia oferowanego jako zabezpieczenie.

Zarządzanie płynnością śróddzienną

Zgodnie z wymogami regulacyjnymi dla zarządzania płynnością śróddzienną, codziennie obliczana jest dla RBI AG prognoza dostępnej płynności w krytycznych porach dnia. Na podstawie analogicznych założeń dotyczących zrzutów dla regularnych testów warunków skrajnych (patrz powyżej), przeprowadzana jest konserwatywna analiza, która nie uwzględnia wpływów nieokreślonych (odwołań). Wszelkie naruszenia limitów powodują stopniową eskalację i proces awaryjny. Odpowiedzialność za lokalne zarządzanie płynnością śróddzienną spoczywa na lokalnej jednostce Skarbu, zapewniając spełnienie następujących minimalnych standardów: jasne obowiązki i przepływy pracy, codzienne monitorowanie dostępnej płynności, prognozowanie i ograniczanie oraz procesy eskalacji i awaryjne w przypadku przekroczenia limitu.

Plan finansowania awaryjnego

W trudnych warunkach płynności jednostki przechodzą na proces awaryjny, gdzie przestrzegają wcześniej określonych planów awaryjnych dotyczących płynności. Te plany awaryjne stanowią również element ram zarządzania płynnością i są obowiązkowe dla wszystkich znaczących jednostek Grupy. Proces zarządzania kryzysowego został zaprojektowany tak, aby Grupa mogła utrzymać silną pozycję płynnościową nawet w poważnych sytuacjach kryzysowych.

Struktura zadłużenia i pozycja płynnościowa

Finansowanie opiera się na silnej bazie depozytów klientów i jest uzupełniane przez finansowanie hurtowe. Zdolność do pozyskiwania funduszy jest ściśle monitorowana i oceniana przez jednostki Treasury.

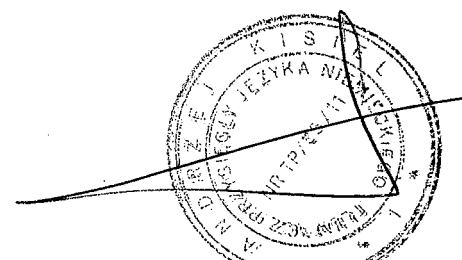
Nadwyżka płynności RBI AG w minionym roku i do chwili obecnej była znacznie wyższa niż limity regulacyjne i wewnętrzne. Wynik wewnętrznego testu naprężeń (Time to Wall) od czasu do czasu wyjaśnia, że RBI AG przetrwa modelowaną fazę naprężeń trwającą kilka miesięcy, nawet bez użycia środków awaryjnych.

Wyniki scenariusza kontynuacji działalności (Going concern) przedstawiono w poniższej tabeli. Przedstawiają one nadwyżkę płynności oraz stosunek oczekiwanego napływu kapitału i zdolności kompensacyjnej do odpływu kapitału (wskaźnik płynności) dla wybranych terminów zapadalności w ujęciu skumulowanym. Przepływy kapitałowe opierają się na założeniach opartych na opiniach ekspertów, analizach statystycznych i specyfice kraju. Obliczenia te obejmują również szacunki trwałości depozytów klientów, wpływów pozabilansowych i pogorszenia koniunktury rynkowej dla pozycji uwzględnionych w zdolności do uzgadniania.

w tys. €	2018		2017	
	1 miesiąc	1 rok	1 miesiąc	1 rok
Nadpłynność	2.871.841	3.318.873	2.379.611	3.724.891
Wskaźnik płynności	108%	105%	107%	105%

Wskaźnik nadwyżki płynności i wskaźnik płynności spadły z powodu zamierzonej redukcji nadwyżki płynności.

Wskaźnik pokrycia płynności (Liquidity Coverage Ratio, LCR)

Wskaźnik pokrycia płynności (LCR) wymaga krótkoterminowej odporności banków poprzez zapewnienie im odpowiedniego poziomu nieobciążonych aktywów płynnych o wysokiej jakości (HQLA – High Quality Liquid Assets) w celu zaspokojenia potencjalnych strat z tytułu odpowiedzialności, które mogą wystąpić w czasie kryzysu, które mogą zostać przekształcone na gotówkę w celu zaspokojenia potrzeb płynnościowych przez co najmniej 30 dni kalendarzowych w scenariuszu warunków skrajnych płynności.

Obliczenie oczekiwanych wpływów i wypływów środków oraz HQLA opiera się na wytycznych regulacyjnych.

W 2017 r. limit regulacyjny dla LCR wynosił 80% a w 2018 r. został podniesiony do obecnego poziomu 100%.

w tys. €	31.12.2018	31.12.2017
Średnie aktywa płynne	17.042.412	11.404.506
Wydatki netto	14.030.981	9.084.032
Wpływy	4.293.880	4.559.677
Wypływy	18.324.861	13.643.709
Wskaźnik pokrycia płynności	121%	126%

Stały wzrost średnich aktywów płynnych i wypływów pieniężnych netto skutkuje 100% konwergencją dla wskaźników > 100%. Średnie aktywa płynne wzrosły w dużej mierze dzięki wzrostowi rachunku w banku centralnym. Odpływy wzrosły głównie dla nieoperacyjnych klientów finansowych.

Wskaźnik płynności strukturalnej (Net Stable Funding Ratio, NSFR)

Wskaźnik stabilnego finansowania netto NSFR definiuje się jako stosunek dostępnego stabilnego finansowania do wymaganego stabilnego finansowania. Przewiduje się, że limit regulacyjny wyniesie 100 procent i zostanie zastosowany po raz pierwszy w 2020 roku. Dostępne stabilne finansowanie definiuje się jako część kapitału własnego i długu, która ma być wiarygodnym źródłem funduszy w horyzoncie rocznym objętym NSFR. Wymagane stabilne finansowanie banku zależy od charakterystyki płynności i terminów zapadalności różnych aktywów i ekspozycji pozabilansowych.

Celem RBI AG jest zrównoważona pozycja finansowania. Wymogi regulacyjne są obecnie poddawane przeglądowi przez organy regulacyjne.

w tys. €	2018	2017
Wymagana płynność strukturalna	33.901.396	32.282.796
Istniejąca płynność strukturalna	32.871.966	29.326.354
Stabilny współczynnik finansowania netto	97%	91%

Ryzyko operacyjne

Ryzyko operacyjne definiuje się jako ryzyko strat wynikających z nieodpowiednich lub niepowodzenia procesów wewnętrznych, ludzi i systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych, w tym ryzyka prawnego. W tej kategorii ryzyka zarządza się wewnętrznymi czynnikami ryzyka, takimi jak nieautoryzowane działania, oszustwa lub kradzieże, straty związane z prowadzeniem działalności, błędy modelowania, błędy przetwarzania i procesowe, zakłócenia działalności i awarie systemu jak również czynniki zewnętrzne, takie jak uszkodzenie mienia lub oszustwo, które są również zarządzane i kontrolowane.

Ryzyka te są analizowane i kontrolowane na podstawie ich własnych danych historycznych dotyczących strat i wyników oceny ryzyka.

Podobnie jak w przypadku innych rodzajów ryzyka, RBI AG w przypadku ryzyka operacyjnego funkcjonuje rozdział funkcjonalny zarządzania ryzykiem od kontroli ryzyka. W tym celu osoby są mianowane i szkolone osoby pełniące funkcję Menedżera ds. Ryzyka Operacyjnego dla każdego rodzaju działalności. Osoby zarządzające ryzykiem operacyjnym dla każdego obszaru działalności zgłaszają oceny ryzyka, roszczenia, wskaźniki i środki do centralnego kontrolowania ryzyka operacyjnego. Są one wspierane przez dedykowanych specjalistów ds. Ryzyka operacyjnego (DORS – Dedicated Operational Risk Specialists).

Jednostki kontrolujące ryzyko operacyjne są odpowiedzialne za raportowanie, wdrażanie, opracowywanie środków kontroli i monitorowanie zgodności z wymaganiami. W ramach cyklicznego zarządzania ryzykiem koordynują również udział odpowiedniej drugiej linii obrony (zarządzanie przestępczością finansową, zgodność, zarządzanie dostawcami, zarządzanie

ubezpieczeniami, bezpieczeństwo informacji, bezpieczeństwo fizyczne, BCM, system kontroli wewnętrznej) i całej pierwszej linii partnerów obrony (Operational Risk Managers).

Identyfikacja ryzyka

Istotnym krokiem w zarządzaniu ryzykiem operacyjnym jest identyfikacja i ocena ryzyk, które zagrażałyby dalszemu istnieniu (choć tylko z minimalnym prawdopodobieństwem) oraz innych obszarów, w których straty występują częściej (ale tylko przy niskim poziomie strat).

Ocena ryzyka operacyjnego jest przeprowadzana w ustrukturyzowany i jednolity sposób, zgodnie z kategoriami ryzyka, takimi jak procesy biznesowe i typy zdarzeń. Ponadto ocena ryzyka dotyczy również nowych produktów. Wszystkie jednostki organizacyjne oceniają wpływ zdarzeń o wysokim prawdopodobieństwie / niskim wpływie oraz zdarzeń o niskim prawdopodobieństwie / wysokim wpływie zgodnie z ich oszacowaniem potencjału strat na następny rok oraz w ciągu najbliższych dziesięciu lat. Zdarzenia o niskim prawdopodobieństwie / dużym wpływie są określane ilościowo za pomocą narzędzia analitycznego (scenariusze). Wewnętrzny profil ryzyka, straty i zmiany zewnętrzne określają, które przypadki są szczegółowo omawiane.

Monitoring

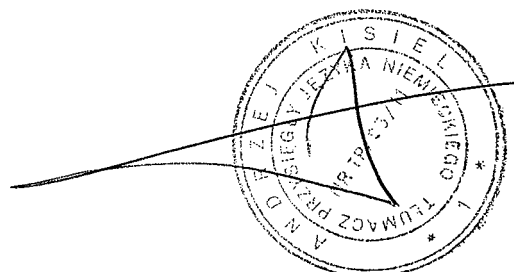
W przypadku monitorowania ryzyka operacyjnego wskaźniki wczesnego ostrzeżenia są wykorzystywane do umożliwienia terminowego wykrywania i ograniczania strat.

Straty operacyjne są rejestrowane w sposób uporządkowany i obejmujący całą Grupę w centralnej bazie danych ORCA (aplikacja do kontroli ryzyka operacyjnego) z odpowiednim podziałem według obszaru działalności i typu zdarzenia. Oprócz wymogów dotyczących sprawozdawczości wewnętrznej i zewnętrznej, przypadki szkód służą wymianie z międzynarodowymi bazami danych o stratach w celu dalszego rozwoju stosowanych metod pomiarowych, a także w celu monitorowania środków i skuteczności kontroli. RBI AG jest uczestnikiem ORX Data Consortium (Operational Riskdata Exchange Association) od 2010 r., którego dane są obecnie wykorzystywane do wewnętrznego benchmarkingu i analizy, a także jako część modelu ryzyka operacyjnego. Konsorcjum ORX Data jest stowarzyszeniem grup bankowych i ubezpieczeniowych do celów statystycznych. Wyniki analiz i incydentów związanych z ryzykiem operacyjnym są regularnie raportowane właściwemu Komitetowi Zarządzania Ryzykiem Operacyjnym.

Pomiar i redukcja ryzyka

Od października 2016 r. RBI AG oblicza wymóg kapitałowy przy użyciu zaawansowanego podejście pomiarowego (AMA).

Aby zmniejszyć ryzyko operacyjne, menedżerowie biznesowi decydują się na zapobiegawcze działania ograniczające ryzyko, takie jak ograniczanie ryzyka lub transfer ryzyka. Postęp i skuteczność tych działań są monitorowane przez kontrolę ryzyka. Te pierwsze definiują także plany awaryjne i wyznaczają osoby lub działy odpowiedzialne za inicjowanie określonych działań, jeśli rzeczywiście wystąpią straty. Ponadto kilka dedykowanych jednostek organizacyjnych zapewnia wsparcie dla jednostek biznesowych w celu zmniejszenia ryzyka operacyjnego. Ważną rolę w związku z działaniami w zakresie ryzyka operacyjnego podejmuje Financial Crime Management. Financial Crime Management zapewnia wsparcie w zakresie zapobiegania i identyfikacji oszustw. Grupa prowadzi również obszerny program szkoleń dla pracowników i posiada różne plany awaryjne i systemy zapasowe.

System kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu rachunkowości

Wprowadzenie

Ustanowienie i zaprojektowanie odpowiedniego systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem w odniesieniu do procesu księgowego ma kluczowe znaczenie dla RBI AG. Roczne sprawozdania finansowe dla RBI AG są przygotowywane przez jednostki odpowiedzialne za rachunkowość finansową i operacje skarbu, które są przypisane do działalności realizowanej przez CFO (członka Zarządu nadzorującego finanse). Oddziały zagraniczne dostarczają oświadczenia do centrali firmy i same są odpowiedzialne za stworzenie właściwie funkcjonującego systemu kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem.

Podstawą sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego są odpowiednie przepisy austriackie, w szczególności austriacka ustawa o bankowości (BWG) i kodeks handlowy (UGB), które regulują przygotowywanie rocznych sprawozdań finansowych.

Księga główna jest zarządzana w systemie SAP w RBI AG. Główny system bankowy GEBOS realizuje podstawowe funkcjonalności, takie jak przetwarzanie kredytów i depozytów, a także transakcje płatnicze. Oprócz GEBOS istnieją inne funkcjonalności, takie jak:

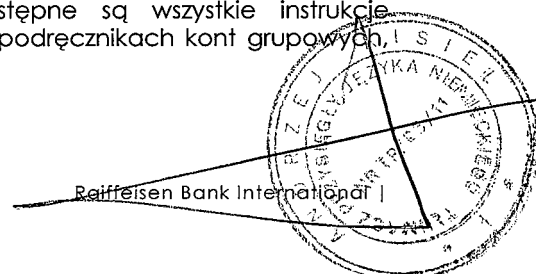
- Wall Street Systems i Murex (transakcje Treasury)
- GEOS i GEOS Nostro (rozrachunki papierów wartościowych i Nostro - papiery wartościowe - zarządzanie)
- Płatności
- Trade Finance (gwarancje i akredytywy)
- UBIX (transakcje giełdowe papiery wartościowe - derywaty)
- ARTS/SE4 (Repo- i czynności pożyczkowe)
- SAP księga pomocnicza (debety/kredyty/księgowanie aktywów)
- FineVare (obszar ryzyka)

Proces księgowania można opisać następująco:

- Rachunkowość ciągła
Zapisy księgowe dla bieżącej księgowości są w większości rejestrowane w odpowiednich księgach pomocniczych (podsystemach). Ten materiał księgowy jest codziennie przesyłany do księgi głównej (SAP) za pośrednictwem zautomatyzowanych interfejsów w postaci zagregowanej. Ponadto poszczególne księgowania są wprowadzane bezpośrednio do księgi głównej SAP.
Księga w SAP ma funkcjonalność multi-GAAP, co oznacza, że istnieją dwie równoważne równoległe księgi w SAP: jedna zgodna ze standardami rachunkowości UGB / BWG i jedna równoległa z MSSF. Istnieje operatywny plan kont dla obu ksiąg głównych, wszystkie księgowania są dokonywane jednocześnie w obu księgach lub w każdej z nich, w zależności od treści. Ze względu na paralelizm księgowania i równoległe istnienie obu ksiąg głównych, księgowania uzgodnień z UGB / BWG do MSSF są zbędne.
- Oddzielne sprawozdania finansowe Grupy RBI zgodnie z UGB / BWG i MSSF
Bilans SAP według UGB / BWG lub MSSF wynika z materiału księgowego odpowiednich księgach pomocniczych (podsystemów) dostarczanych za pośrednictwem zautomatyzowanych interfejsów. Oprócz tego, wiele dodatkowych wpisów zamykających dla księgi jest tworzonych bezpośrednio w SAP. Są one niezależne od odpowiednich podsystemów. Suma wszystkich tych księgowania skutkuje bilansem i rachunkiem zysków i strat zgodnie z UGB / BWG lub MSSF.
- Jednostkowe sprawozdanie finansowe RBI AG
Wreszcie sprawozdania finansowe RBI AG które są przygotowywane zgodnie z UGB / BWG. Dotyczy to zarówno siedziby głównej, jak i oddziałów. Zarówno dane oddziałów, jak i dane zamknięcia centrali firmy są przesyłane za pomocą zautomatyzowanego transferu z systemu SAP lub częściowo poprzez bezpośrednie wprowadzenie do systemu konsolidacji IBM Cognos Controller. W tym miejscu ma miejsce konsolidacja danych i na tej podstawie przygotowywanie całych indywidualnych sprawozdań finansowych RBI AG.

Środowisko kontroli

W bazie danych zawierającej wewnętrzne regulacje Grupy dostępne są wszystkie instrukcje wewnątrzgrupowe. Jeśli chodzi o rachunkowość, należy wspomnieć o podręcznikach kont grupowych, który w szczególności zawiera opis następujących punktów:

- Ogólne zasady rachunkowości
- Stosowane metody
- Wymagane (ilościowe) informacje dodatkowe
- Zasady księgowości dla operacji specjalnych

Ponadto istnieją również wytyczne, które dotyczą wyłącznie RBI AG lub regulują jedynie zadania poszczególnych jednostek organizacyjnych. Na przykład Zasady rachunkowości - wytyczne dotyczące rachunkowości, które regulują proces instrukcji dla rozliczania przychodzących faktur, zwrotu kosztów lub zarządzania kontami rozliczeniowymi, mają zastosowanie do jednostek księgowości i finansów.

Ocena ryzyka

Ocena ryzyka nieprawidłowej sprawozdawczości finansowej opiera się na różnych kryteriach. Wyceny złożonych instrumentów finansowych mogą prowadzić do zwiększonego ryzyka błędu. Ponadto pozycje aktywów i pasywów muszą być mierzone przy sporządzaniu rocznego sprawozdania finansowego, przy czym ryzyko istnieje w szczególności poprzez ocenę odzyskiwalności należności, papierów wartościowych i udziałów w oparciu o szacunki przyszłych zmian.

Środki kontroli

Środki kontrolne obejmują różne procesy uzgadniania, przede wszystkim porównanie księgi głównej w SAP i ksiąg pomocniczych. Oprócz zasady podwójnej kontroli stosowane są zautomatyzowane kontrole i narzędzia monitorowania oparte na ryzyku, takie jak uzgodnienie wyników między rachunkowością finansową a zarządzaniem ryzykiem bilansowym. Obszary odpowiedzialności przypisane do poszczególnych stanowisk są udokumentowane na piśmie i są stale aktualizowane. Szczególną wagę przywiązuje się do funkcjonującej zasady zastępowalności, aby nie zagrażała spełnianiu obowiązków w przypadku utraty osoby realizującej poszczególne czynności. Kontrole w podstawowych procesach są ważne dla końcowego procesu. Są to przede wszystkim procesy związane z wyceną, których wyniki mają istotny wpływ na sprawozdanie finansowe (na przykład rezerwy na straty z tytułu utraty wartości, produkty pochodne, inwestycje kapitałowe, rezerwy na personel, ryzyko rynkowe).

Roczne sprawozdania finansowe i sprawozdanie z zarządzania są rozpatrywane przez Komitet Audytu Rady Nadzorczej, oraz Radę Nadzorczą. Dokumenty te zostały opublikowane w Wiener Zeitung i ostatnio zdeponowane w rejestrze handlowym.

Informacja i komunikacja

Informacje o księgowaniach i bilansie odpowiednich produktów są stale wymieniane ze specjalistycznymi jednostkami. Na przykład departamenty rynków kapitałowych i skarbowych posiadają miesięczne spotkania Jour-Fixe, na których omawiane są również księgowania złożonych produktów. Rachunkowość również organizuje cykliczne spotkania Jour-Fix w ramach procesu wprowadzania produktów w celu dostarczenia informacji na temat aspektów technicznych księgowości i / lub implikacji dla wprowadzenia nowych produktów. Regularne terminy spotkań zapewniają, że pracownicy są stale szkoleni w zakresie nowych standardów rachunkowości zgodnie z UGB / BWG i MSSF.

W ramach przygotowania raportu Zarząd otrzymuje miesięczne i kwartalne raporty, w których analizowane są wyniki RBI AG. Rada Nadzorcza jest również regularnie informowana podczas posiedzeń.

Sprawozdawczość zewnętrzna jest zasadniczo wykonywana tylko dla skonsolidowanego wyniku RBI AG. Cykl raportowania jest kwartalny: oprócz skonsolidowanego sprawozdania finansowego publikowane jest również półroczne sprawozdanie finansowe i kwartalne raporty okresowe dla Grupy. Ponadto istnieją stałe wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie nadzoru bankowego.

Monitorowanie

Sprawozdawczość finansowa jest kluczową kwestią w systemie kontroli wewnętrznej (ICS – Internal Control System), gdzie procesy księgowe podlegają dodatkowemu monitorowaniu i kontroli, a wyniki są przedstawiane Zarządowi i Radzie Nadzorczej. Ponadto Komitet Audytu musi nadzorować proces księgowania. Odpowiedzialność za bieżący monitoring całej firmy spoczywa na Zarządzie. Zgodnie z docelowym modelem operacyjnym, trzy linie obrony są budowane sukcesywnie w celu spełnienia zwiększonych wymagań dla systemów kontroli wewnętrznej.

Tak zwana „pierwsza linia obrony” tworzy departamenty, w których szefowie departamentów są odpowiedzialni za monitorowanie swoich obszarów biznesowych. W tym przypadku kontrole i kontrole wiarygodności są przeprowadzane w regularnych odstępach czasu zgodnie z udokumentowanymi procesami.

Druga linia obrony jest objęta specjalnymi obszarami tematycznymi. Obejmują one zgodność, zarządzanie jakością danych, kontrolę ryzyka operacyjnego lub zarządzanie bezpieczeństwem i ciągłością działania. Są one zaprojektowane przede wszystkim po to, aby pomóc departamentom w krokach kontrolnych, potwierdzaniu rzeczywistych kontroli i wprowadzaniu najnowocześniejszych praktyk do organizacji.

Trzecia linia obrony to etap gdzie w proces monitorowania zaangażowany jest audyt wewnętrzny. Funkcja audytu jest wykonywana przez dział audytu wewnętrznego Grupy RBI i odpowiedni dział audytu wewnętrznego jednostek Grupy. Wszystkie czynności związane z audytem podlegają zasadom kontroli dla całej Grupy (Standard Audytu Grupy), które opierają się na minimalnych standardach audytu wewnętrznego Austriackiego Urzędu Nadzoru Rynków Finansowych i międzynarodowych najlepszych praktykach. Ponadto obowiązują również przepisy wewnętrzne działu audytu (w szczególności karty audytu). Audyt wewnętrzny Grupy niezależnie i regularnie sprawdza zgodność z wewnętrznymi regulacjami w jednostkach Grupy RBI. Osoba zarządzająca audytem wewnętrznym grupy podlega bezpośrednio Zarządowi.

Przegląd ogólny

Perspektywy gospodarcze

Europa Środkowa

Ogólnie rzecz biorąc, otoczenie gospodarcze w Europie Środkowej (CE) powinno pozostać dodatnie w 2019 roku pomimo rosnących międzynarodowych zawirowań, nawet jeśli wzrost PKB prawdopodobnie spadnie. Tak więc w 2019 roku - po 4,5% w 2018 r. - oczekuje się wzrostu o 3,4%. Jako stabilne wsparcie ekonomiczne, konsumpcja prywatna powinna ponownie udowodnić swoją wartość dzięki utrzymującym się spadkom bezrobocia i solidnym wzrostom płac realnych. Pomimo niższych stóp wzrostu, inwestycje w 2019 roku powinny być również ważnym filarem koniunktury gospodarczej. Według poszczególnych krajów, najwyższe stopy wzrostu są oczekiwane na Słowacji (4,0 proc.) i w Polsce (3,6 proc.).

Europa Południowo-Wschodnia

W Europie Południowo-Wschodniej (SEE) ponownie można spodziewać się niższego wzrostu gospodarczego. Związane to jest - podobnie jak w 2018 roku - głównie z dynamiką rumuńskiej gospodarki, której PKB ma największy udział w SEE. Wzrost PKB w Rumunii na rok 2019 szacuje się na 2,5 procenta (4,1 procent w 2018 roku). W innych krajach SEE, aktywność gospodarcza w 2019 roku powinna pozostać daleko mniej stabilna lub doświadczyć jedynie nieznacznego spadku. Oczekuje się, że w porównaniu z 2018 rokiem dojdzie spowolnienia od 3,7 procent do 2,8 procent. Gospodarka powinna w tym przypadku być napędzana przez popyt krajowy. Zatem wciąż oczekiwany wzrost płac powinien pozytywnie wpłynąć na gospodarstwa domowe, a także na wysoki poziom inwestycji, jednak w dużym stopniu uzależnionych od postępów w wykorzystaniu środków unijnych oraz realizacji dużych projektów infrastrukturalnych. W sumie, na lata 2019 i 2020 spodziewane osłabienie koniunktury gospodarczej w UE powinno mieć także spowalniający wpływ na wzrost gospodarczy w regionie SEE.

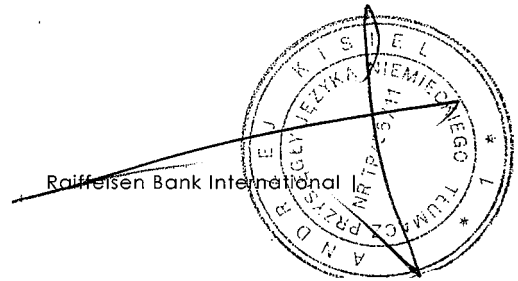
Europa Wschodnia

Po nieco lepszym roku 2018 oczekuje się, że rosyjska gospodarka będzie wykazywać w 2019 roku wolniejsze tempo wzrostu o około 1,5 procent. Powinno to przyczynić się do kontynuowania umiarkowanej ścieżki wzrostu z ostatnich kilku lat. Cena ropy powinna oddziaływać pozytywnie jako wsparcie, podczas gdy nie można oczekiwać znaczącego impulsu w związku z utrzymującą się względnie restrykcyjną polityką monetarną i fiskalną. Nadal istnieją ryzyka sankcji, które mogą mieć negatywny wpływ na walutę i rozwój gospodarczy. Na Ukrainie zaplanowano wybory parlamentarne i prezydenckie w 2019 roku, ale ożywienie współpracy z Międzynarodowym Funduszem Walutowym powinno mieć efekt stabilizujący. Wzrost gospodarczy na Ukrainie powinien być umiarkowany i wynieść 2,7 procent w 2019 roku.

Austria

Mimo że szczyt koniunktury gospodarczej w Austrii został już przekroczony, dynamika gospodarcza prawdopodobnie utrzyma się powyżej średniej (w porównaniu ze strefą euro) pomimo spowolnienia i zwiększonego ryzyka zewnętrznego. W 2019 roku oczekiwana jest niższa stopa wzrostu realnego PKB niż w poprzednim roku. Po 2,7% w 2018 roku oczekuje się, że austriacka gospodarka wzrośnie realnie o 1,3% w

Raiffeisen Bank International